

APOSTOL BEZGREŠNE

LIST ČLANOVA VOJSKE BEZGREŠNE ISSN 1845-0253 Prosinac 2021.

80. OBLJETNICA MUČENIŠTVA SV. MAKSIMILIJANA M. KOLBEA

14. 8. 1941. - 14. 8. 2021.

NIJE UMRO,
DAROVAO JE
ŽIVOT

APOSTOL BEZGREŠNE
List članova Vojske Bezgrešne

PROSINAC 2021.

NAKLADNIK:

Hrvatska Provincija sv. Jeronima
franjevaca konventualaca,
Zagreb, Sveti Duh 31

GLAVNI UREDNIK:

Zdravko Tuba

ODGOVARA:

Zdravko Tuba

**ADRESA UREDNIŠTVA
I UPRAVE:**

NACIONALNI CENTAR
VOJSKE BEZGREŠNE
Sveti Duh 31,
10000 Zagreb, Hrvatska
vojska.bezgresne@gmail.com
www.vojska-bezgresne.com

OIB:

18296769369

CIJENA:

Časopis se dijeli besplatno

**BROJ I NAZIV
ZIRO-RACUNA:**

Oni koji žele pomoći
apostolat Bezgrešne,
prilog mogu uplatiti:
IBAN:
HR2723600001101734905

**GRAFIČKA PRIPREMA
I DIZAJN:**

Veritas - Glasnik
sv. Antuna Padovanskoga
Sveti Duh 33,
10000 Zagreb, Hrvatska
www.veritas.hr

GRAFIČKO OBLIKOVANJE:
Ivica Beljan

NASLOVNICA: Tihomir Lončar
GRAFIČKI PRIPREMIO:
Ivan Savičević Podgajski

LEKTURA: Martina Horvat

TISAK:

"Denona d.o.o.",
Zagreb, Getaldićeva 1

ISSN: 1845-0253

SADRŽAJ

O. ZDRAVKO TUBA:
UVODNIK **3**

NIJE UMRO, DAROVAO JE ŽIVOT! **5**

O. MILJENKO HONTIĆ:
S BEZGREŠNOM KROZ POTEŠKOĆE
ŽIVOTA I NESIGURNOSTI OVOGA SVIJETA **7**

O. ZDRAVKO TUBA:
SV. MAKSIMILIJAN M. KOLBE -
PROMICATELJ NAVJEŠTANJA
RADOSNE VIJESTI PISANOM RIJEČJU **10**

O. IVAN BRADARIĆ:
O, KAKO DIVAN PRIVILEGIJ! **12**

TANJA MALEŠ:
KAKO JE MARIJA POSTALA
POSEBNA ŽENA I MAJKA? **15**

O. ZDRAVKO TUBA:
POVJERENJE U BEZGREŠNU
PO ČUDOTVORNOJ MEDALJICI **18**

O. ZDRAVKO TUBA:
PUT SV. JAKOVA - CAMINO PODRAVINA **21**

OAZA BEZGREŠNE **22**

KREŠIMIR BLAŽEK:
SVJEDOČANSTVO ŽIVOTA **24**

NAŠE SRCE JE KLJUČNO DA BISMO
VEĆ DANAS ISKUSILI RAJ ILI PAKAO **27**

SUSRET ČLANOVA VOJSKE
BEZGREŠNE ZAPADNE HRVATSKE **30**

U ZAJEDNIŠTVU S
BEZGREŠNOM **32**

RAZMATRANJA
MOLITVENIH NAKANA
VOJSKE BEZGREŠNE
2022. **38**

UVODNIK

Predragi čitatelji,
apostoli Vojske Bezgrešne,

okupljeni smo uz Bezgrešnu u vremenu kada završavamo još jednu građansku godinu, kada novim korakom ulazimo u novu 2022. godinu. Svetkovina Bezgrešne i proslava Isusova rođenja uvode nas u vrijeme ograničeno građanskom novom godinom, ali ispunjeno Božjim darom novoga vremena koje živimo s Bezgrešnom i Njezinim Sinom Isusom. U sadašnje vrijeme susrećemo se s mnogim nevoljama koje su sustigle ljude diljem svijeta, kao i naš hrvatski narod i domovinu. Kao da čovjek ostaje pred tajnom mnogobrojnih pitanja koja se nameću u zabrinutosti pred korakom sutrašnjice.

KOLBEOVI CITATI

"A najvažnije je, što se iz pisama može zaključiti, to da je Niepokalanov 'Njezin' – da pripada Bezgrešnoj. To je uistinu njegova osnovna bit'".

sv. Maksimilijan M. Kolbe
(SK 335)

U svakom vremenu izazov je propitivanje i traženje. Marija je u susretu s anđelom Gabrijelom postavila jedno pitanje: "Kako će to biti?", (usp. Lk 1,34) na koje je dobila odgovor. U trenutku kada Isus ostaje u Hramu, Marija postavlja pitanje: "Sinko, zašto si nam to učinio?", (Lk 2,48) tek kada pronalazi Isusa. U tri dana traženja možemo pretpostaviti da je možda postavljala pitanja u sebi samoj ili možda je postavljala jedno pitanje mnogo puta svima koje je susretala: "Jeste li vidjeli mojega Sina Isusa?" Ne znamo ni pitanja, a ni odgovori nisu zabilježeni. Vrijeme traženja, strepnje, hoda, pitanja, različitih usmjerenja i savjeta, ustrajnosti... – da, bilo je to Marijino vrijeme ova tri dana. Dok promatramo Mariju, Onu koja je rodila Život i ljudskim rječnikom

na tren izgubila to Blago, taj Život, prepoznajemo naše vrijeme, dane u kojima živimo i u njima kao da odjekuje Marijino pitanje: "Jeste li vidjeli Isusa, je li među vama, je li s vama?" Pitanje je tako jasno. Međutim, odgovor? Koji je odgovor? Moj i tvoj? Je li sa mnom, jesam li s Njim? Kakav god odgovor naše stvarnosti bio, ne obeshrabrujmo se! Marija za svako pitanje zna odgovor, pronalazi ga i pomaže nam pronaći ga u pronalasku Isusa u Hramu, u svetohraništu Crkve, u našem srcu, u srcu bližnjega, u srcu svakoga tko nam je darovan na životnom putu. Da, Marija Majka koja razumije naše vrijeme, naše strepnje, koja nam je bliska svojim zagovorom i svojim darivanjem Sina rođenjem u skromnosti betlehemske štalice. Poklonimo Mu se i

odgovorimo na Marijino pitanje: "Vidjeli smo Ga, s nama je i mi smo s Njim." Posveta Bezgrešnoj donosi snažnu Nebesku zaštitu svima koji se predaju s povjerenjem u Njezine ruke. Stoga neka čista Božja ljubav vlada u našim srcima jer ona vodi do potpune slobode u Bogu koju su sveci živjeli predano i radosno. Možemo to učiniti i u ovom vremenu kada nam je sloboda ugrožena kako bi bili po Bezgrešnoj autentični svjedoci Isusa Krista.

**ČESTIT VAM BOŽIĆ,
PREDRAGI APOSTOLI BEZGREŠNE,
I BLAGOSLOVLJENA
NOVA 2022. GODINA!**

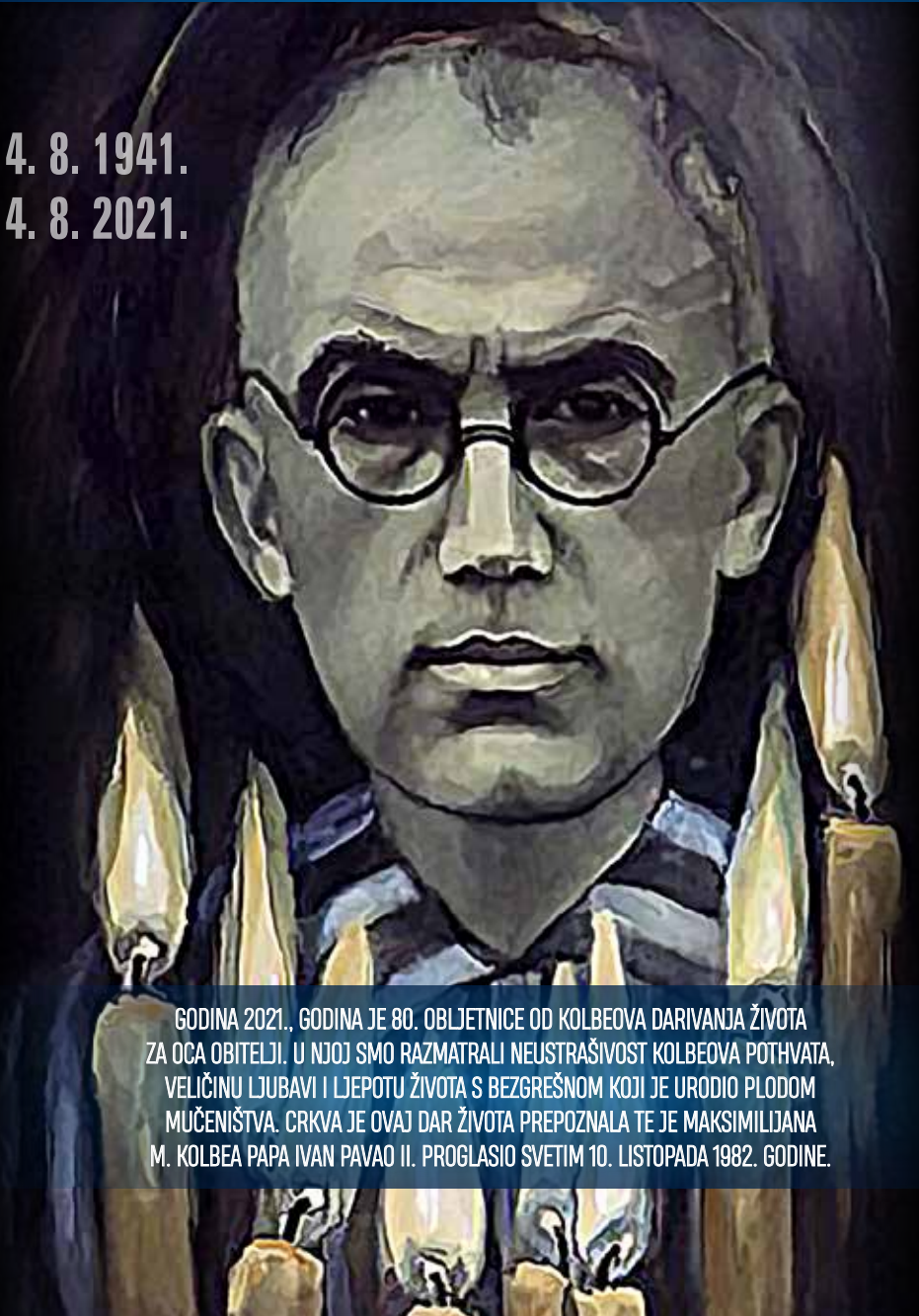
o. Zdravko Tuba, nacionalni
asistent MI - Vojske Bezgrešne
i urednik *Apostola Bezgrešne*

NIJE UMRO, DAROVAO JE ŽIVOT!

80. OBLJETNICA MUČENIŠTVA SV. MAKSIMILIJANA M. KOLBEA

14. 8. 1941.

14. 8. 2021.

GODINA 2021., GODINA JE 80. OBLJETNICE OD KOLBEOVA DARIVANJA ŽIVOTA ZA OCA OBITELJI. U NJOJ SMO RAZMATRALI NEUŠTRAŠIVOST KOLBEOVA POTHVATA, VELIČINU LJUBAVI I LJEPOTU ŽIVOTA S BEZGREŠNOM KOJI JE URODIO PLODOM MUČENIŠTVA. CRKVA JE OVAJ DAR ŽIVOTA PREPOZNALA TE JE MAKSIMILIJANA M. KOLBEA PAPA IVAN PAVAO II. PROGLASIO SVETIM 10. LISTOPADA 1982. GODINE.

NIJE UMRO, ZABLISAO JE U LJEPOTI PREDANJA BOGU PO BEZGREŠNOJ

GODINA 2022., GODINA JE 40. OBLJETNICE OD PROGLAŠENJA SVETIM MAKSIMILIJANA M. KOLBEA, OBLJETNICE KADA JE ON CIJELOJ CRKVI STAVLJEN ZA UZOR I NASLJEDOVANJE U PREDANJU KRISTU PO BEZGREŠNOJ.

U svojoj je homiliji papa Ivana Pavla II. (10. listopada 1982.) rekao: "Nitko nema veće ljubavi od ove: da tko život svoj da za svoje prijatelje. Od danas Crkva želi svetim zvati čovjeka kojemu je bilo dano doslovce provesti u djelo ove riječi Otkupiteljeve. Eto, dakle, kako se, potkraj lipnja 1941., kada su po naredbi zapovjednika logora postrojili zatočenike određene za smrt od gladi, taj čovjek, Maksimilijan Marija Kolbe, dragovoljno javio, rekavši kako je spreman poći u smrt umjesto jednoga od njih. Njegov je dragovoljni prijedlog prihvaćen te je ocu Maksimilijanu, nakon više od dva tjedna trpljenja uzrokovana glađu, život naposljetku oduzet smrtonosnom injekcijom dana 14. kolovoza 1941. Otac Maksimilijan Kolbe, i sâm zatočenik koncentracijskoga logora, na mjestu smrti zatražio je pravo na život nedužnoga čovjeka, jednoga od četiri milijuna. Otac Maksimilijan na taj je način ponovno potvrdio isključivo pravo Stvoritelja na život nedužna čovjeka te je posvjedočio Krista i ljubav. Apostol Ivan ovako je zapisao: 'Po ovome smo spoznali ljubav. Krist je dao život za nas te smo i mi dužni dati život za braću'. Davši život za brata, otac se Maksimilijan, kojega je Crkva još od 1971. častila kao blaženika, na poseban način suobličio Kristu. Na divljenja dostojan način traje u Crkvi i svijetu plod junačke smrti Maksimilijana Kolbea. Maksimilijan nije umro, već je dao život za brata."

S BEZGREŠNOM KROZ POTEŠKOĆE ŽIVOTA I NESIGURNOSTI OVOGA SVIJETA

Piše: o. Miljenko Hontić

Na svome životnom putu svaki čovjek, uz sve ono lijepo što mu Bog daruje u životu, prolazi i kroz razne poteškoće i nesigurnosti. Neke poteškoće služe da bi preko njih čovjek mogao rasti i sazrijevati, no neke mogu biti vrlo teške i ugrožavaju te je u takvim situacijama čovjeku potrebna pomoć, podrška i oslonac. Bilo bi predugo da pokušamo nabrajati sve vrste poteškoća i da se na sve njih osvrćemo. Zato bih se želio u ovom razmišljanju osvrnuti samo na jednu, ali vrlo aktualnu u ovom današnjem vremenu, a to je, kako je neki zovu, "prava nevolja našega vremena", odnosno, pandemija Covid-19.

Nema valjda nijednog čovjeka u svijetu kome ova pandemija nije prouzročila bar neku poteškoću, bilo to posredno ili neposredno. Okolnosti u kojima živimo već gotovo dvije godine, sve više među ljudima pobuđuju osjećaj straha, zabrinutosti, neizvjesnosti i tjeskobe. Često se postavlja pitanje: vidi li se svemu tome kraj? Kakva nas uopće budućnost očekuje? Odakle sve to i kamo će nas odvesti?

Usljed svega toga, često smo svjedoci mnogih i raznih, što argumentiranih što manje argumentiranih slutnji i informacija o mračnoj budućnosti. Vjerujem da smo imali prilike čuti priče i teorije o zavjerama zla, u kojima se koristi i ova pandemija kao argument koji to potvrđuje.

KOLBEOVI CITATI

"Nije li pravedno da i mi, predajući se Bezgrešnoj bez pridržaja, uresimo svoje grudi našom Čudotvornom medaljicom? Ova je medaljica znak unutarnjeg predanja Bezgrešnoj".

sv. Maksimilijan M. Kolbe
(SK 917)

Spominju se moćnici koji žele vladati svijetom te se koriste svim sredstvima da to postignu, a među tim sredstvima je i ova trenuta pandemija COVID-19. Mogu se čuti informacije da je tim moćnicima u interesu smanjiti broj stanovništva na svijetu kako bi se s ljudima moglo lakše vladati i manipulirati.

Koliko su ove priče točne ili ne, teško je otkriti do kraja, no činjenica je da sve to, stvarno ili nestvarno, među ljudima itekako sije određenu veliku dozu tjeskobe. U srca ljudi se uvlači nemir i neki osjećaj revolta prema svima koji su na bilo kakvoj vrsti vlasti i položaju, bilo onih na državnoj razini, bilo čak i na crkvenoj.

Pod utjecajem raznih teorija, sve više dolazi do podjela mišljenja. Na jednoj strani su oni koji vjeruju u cijepljenje, koje uglavnom preporučuju ljudi s vlasti i struke, kao jednu vrstu zaštite od ove zaraze virusom COVID-19., i njegovih varijanti. S druge strane su oni koji u cijepljenje, ne samo da ne vjeruju, nego u njemu vide još veću opasnost od samog virusa, nešto, kako se zna čuti "što nije od Boga". Tako smo svjedoci mnogih i velikih podjela ne samo u društvu, nego i u pojedinim obiteljima na one koji su pristaše cijepjenja i onih koji su protivnici cijepjenja.

Ono što je pak najviše potaklo sumnje, čuđenje pa i strah među ljudima jesu sve strože mjere zaštite koje se sve više uvode. Odluka o izdavanju Covid potvrda u mnogim ljudima je izazvalo pravi bunt i ogorčenje jer za mnoge je to jed-

na vrsta ucjene, pogotovo zato što se zna da i oni s Covid potvrdoma također mogu prenositi zarazu. I tko onda ne bi pomislio da sve ide u smjeru stvarnog ograničavanja ljudskih sloboda od strane vlasti?!

Ne treba podsjećati da je stav Crkve prema proglasu Kongregacije za nauk vjere od početka vrlo jasan. On jasno govori da samo cijepljenje jest neka vrsta zaštite, ali to ne treba biti prisilno nego dragovoljno (proglas Kongregacije od 21. prosinca 2020., br. 5). O tome se nedavno očitovalo i stalno vijeće Hrvatske biskupske konferencije, 12. studenog 2021.: "Sve mjere i odluke za sprečavanje širenja zaraze koronavirusom trebaju biti bez prisile i uvjetovanja, kako ističe Naputak Kongregacije, posebice u pogledu prava na rad, usluge i sudjelovanje u društvenom životu. Isto tako preporučuje se korištenje neinvazivnih metoda i drugih oblika testiranja."

I eto, živeći danas u takvim životnim situacijama, normalan si čovjek postavlja pitanje: "Kako se sa svime time nositi, kako postupiti, kako uopće ostati normalan i psihički i moralno zdrava osoba?"

Nama kao dobrim kršćanima i ova životna poteškoća ne bi trebala biti nesavladiva i poražavajuća, nego kao i svaka kušnja, poticaj za obnovu vjere i predanja – povjerenja u Gospodina. Prije svega mi znamo da smo ljubljena Božja djeca te ako se tako i ponašamo, tj. ako mu se posve predamo i povjermimo te učvršćujemo tu svoju povezanost s Gospodinom, ne bismo trebali izgubiti pouzdanje u Božju

AKO NJU SLIJEDIŠ,
NEĆEŠ NIKAD ZALUTATI.
AKO NJU ZAZIVAŠ,
NEĆEŠ NIKAD OČAJAVATI.
AKO NJU ZA SAVJET PITAŠ,
NEĆEŠ NIKAD POGRIJEŠITI.

AKO TE ONA ŠTITILA BUDE,
NEĆEŠ SE NIKAD BOJATI.
AKO TE ONA VODI,
NIKAD NEĆEŠ BITI UMORAN.
AKO JE ONA ODGOVORNA ZA TEBE,
DOĆI ĆEŠ SRETNO DO CILJA.

KOLBEOVI CITATI

"Trebaš upoznati i odbaciti
svaku požudu, jer ona
otežava izvršenje
i spoznaju Božje volje"

sv. Maksimilijan M. Kolbe
(SK 841)

prisutnost i zaštitu. Kako je zapisano: " ... i popiju li što smrtonosno, ne, neće im nauditi" (Mk 16,18). Posebno pak nama štovateljima Bezgrešne Djevice u tom pouzdanju u Boga može nam biti primjer upravo Ona; naša Nebeska Majka. Važno je, poput Nje uvijek iznova sebe i sve ljude predavati Gospodinu i zagovoru naše nebeske Majke, Bezgrešne Djevice. Posvješćujući si da smo Marijina djeca, dobro je da učimo od Nje, naše Majke te da uvijek iznova razmotrimo kako je Ona prolazila kroz razne životne poteškoće i nesigurnosti života, koje ni Nju nisu zaobišle. Bezgrešna, koja je po kušnji svoje vjere bila sjeđinjena sa svojim Sinom sve do križa, koja je sudjelovala u Očevoj boli, uzdignuta je na razinu majčinstva u odnosu na sve one koji su u Isusu postali Očeva djeca. Čitav Marijin život povezan je s tim otajstvom Boga koji je postao čovjekom, koji je s ljudima dijelio njihovu sudbinu i njihove kušnje. Sve Marijine kušnje kao žene i Majke dobile su novu dimenziju jer je sam Bog bio Njezino dijete, Njezin Sin. U svim svojim kušnjama Marija se oslanjala na Božju riječ i Bogu je rekla *da*. "Neka mi bude po riječi tvojoj" (usp. Lk 1,38). Nije li to i nama primjer u ovim našim sadašnjim i svakodnevnim životnim poteškoćama, nedoumicama i tamnim noćima?! Uvijek iznova povjerovati Božjoj riječi: "Ne boj se, ja sam s tobom." A nakon toga s Bezgrešnom izreći svoje *da* i onaj: "Evo službenice tvoje". Ono što je važno ne zaboraviti jest da nas nebeska Majka nikad neće ostaviti

same i da će uvijek biti tu da nam pomogne razumjeti i onu Božju ljubav koja nam se čini nerazumljiva, a koji put i kao kazna.

Zato i kroz ovu pandemiju ne idimo sami, nego se povjerimo vodstvu Duha Svetoga. Ne oslanjamo se na neke svoje snage ili ljudske teorije ove ili one vrste, nego se povjerimo vodstvu naše Bezgrešne Djevice da nas po svom primjeru dovodi svojem Sinu koji je jedini Spasitelj i Otkupitelj svega stvorenoga. U tom smislu možemo mirno reći suočeni s ovim dvojbama i sumnjama; kako god me pogodila ova pandemija ili bilo da se cijepimo ili ne, važno je sebe i sve to predati Bogu i onda živjeti u potpunom predanju Bezgrešnoj i Gospodinu, vršeći Njegovu volju.

Zato bih i završio jednim kratim izvatkom iz molitve sv. Bernharda od Clairvauxa, koja nam može dobro doći u ovim danima, ali i inače. A on između ostalog ovako moli:

"U svim opasnostima, u svim tjeskobama i sumnjama, pomisli na Bezgrešnu Djevicu Mariju, zazivaj Mariju! Neka nikad ne bude daleko od tvojih usana, neka nikad ne bude daleko od tvog srca, a da bi dobio pomoć koju ona daje preko svoje molitve, nemoj nikad propustiti slijediti njezin primjer koji nam daje svojim životom. Ako nju slijediš, nećeš nikad zalutati. Ako nju zazivaš, nećeš nikad očajavati. Ako nju za savjet pitaš, nećeš nikad pogriješiti. Ako te ona štitila bude, nećeš se nikad bojati. Ako te ona vodi, nikad nećeš biti umoran. Ako je ona odgovorna za tebe, doći ćeš sretno do cilja."

SV. MAKSIMILIJAN M. KOLBE PROMICATELJ NAVJEŠTANJA RADOSNE VIJESTI PISANOM RIJEČJU

Pripremio: o. Zdravko Tuba

Maksimilijanovo srce obuhvaćalo je horizonte stvorena svijeta. Doživljavao ga je kao dio sebe. Stvoreni svijet bio mu je blizak upravo onako kako ga je opisao sv. Franjo u "Pjesmi stvorova". Nikada nije zaboravljao da je dio ljepote stvorenoga svijeta. Poput vizionara sanjao je snove vidljive stvarnosti. Živio je stvarnost odsanjanih snova. Ono o čemu je u molitvi sanjao u stvarnosti je ostvarivao jer je duboko u sebi znao da tko ne sanja, taj ni ne stvara. S Bezgrešnom je sanjao i stvarao jer Ona je za njega bila Suputnica i Supatnica. Za Nju je htio osvojiti cijeli svijet. Mnogo puta to spominje: "Gorjeti ljubavlju prema Bezgrešnoj, raspaljavati je u svom srcu, dijeliti taj žar s drugima oko sebe; zapaliti njime sve duše i svaku pojedinačno, koje jesu i koje će biti, i ražarivati taj žar ljubavi u sebi i u čitavom svijetu, sve snažnije i snažnije, bez granica – to je naš cilj. Sve drugo samo su sredstva" (SK 1192).

Želi to ostvariti upoznavajući svijet s Bezgrešnom, s Onom koja je prihvaćajući Božji plan svijetu rodila Spasitelja. Tako je nastao i "Vitez Bezgrešne" i u tome je njegov duboki smisao i svrha – pisanom riječju naviještati Radosnu vijest. Ovo Kolbe prepoznaje kao svoj poziv na koji velikodušno i neumorno odgovara. Kako sve to zamišlja opisuje u pismu: "U pitanju VB nemam ništa konkretnije, ali mi se čini da bi u svakoj zemlji trebalo podići Niepokalanów u kojem i po kojemu će Bezgrešna djelovati, i to svim, čak najsuvremenijim sredstvima. Naime, pronalasci u svojoj osnovi trebaju služiti njoj, a tek onda industriji, obrtništvu, sportu itd. (dakle mediji, a sada su to i radio i filmovi? i općenito što god se ikada izmisli s idejom da prosvijetli razum i zapali srca). Takav Niepokalanów i sam može tražiti i primjenjivati nove djelotvornije načine. Što se tiče prirodnih sredstava. Aha, čini mi se da će se osim

Viteza (za sve) i *Malenog viteza* za djecu s vremenom pokrenuti i druga redovita (dnevne novine, tjednici, mjesečnici i četveromjesečnici – važni) i neredovita izdanja (brošure, knjige) s opsežnijim raspravama o različitoj problematici. – Za posebne regije mogu se (prema potrebi) izdavati i posebni dodatci ili izdanja. Sav taj govor perom mora biti prilagođen različitim slojevima društva, staležima, uvjetima. – A duh koji mora sve to prožimati jest: "Po Bezgrešnoj". Cilj – osvojiti čitav svijet i svaku dušu pojedinačno za Bezgrešnu, a po njoj za Presveto Srce Isusovo. Kad sam se već mimo svoje volje tako raspalio, onda ću još nešto dodati, to više što smo u vremenu devetnice Bezgrešnom začecu.

Riječ, tiskana ili emitirana putem radijskih valova, ili slikom ili tiskom, ili poslana televizijskim ili radijskim signalom, ili posredovana pomoću kina ili nekoga drugog sredstva – puno znači, ali nije sve za ostvarenje cilja, a to je poučiti sve i svakoga tko je Bezgrešna i zapaliti druge ljubavlju prema njoj. Raspaliti ih ljubavlju koja nije samo osjećaj, nego je volja sjedinjena s voljom Bezgrešne, jednako tijesno kao što su sjedinjene njezina volja i volja Božja, Božje Srce. – Potrebno je, tako mi se čini, da svi koji se služe perom ili mikrofonom ili ekranom ili nekim drugim načinom – da iziđu izvan granica Niepokalanówa i pođu k dušama, o sobno im pristupe na duhovnim vježbama, u misijama, na ispovijedi, na organiziranim su-

sretima VB i po povratku će bolje znati što i kako treba pisati u danom trenutku u toj zemlji ili u tom kraju. To je ključ za uspješan pro-dor do srca.

Kako bi ih vodili do sjedinjenja s Bezgrešnom, moraju sami nastojati vlastitom voljom biti što tješnje sjedinjeni s njezinom voljom, odnosno voljom Božjeg milosrđa, tj. željama Presvetog Srca Isusova. – Tada će nakon pohoda izvan granica svetog Niepokalanówa biti privučeni k njemu poput željeza privučena magnetom.

Nakon završetka posla ondje će se primiriti kako bi sa sebe otresli zemaljsku prašinu, zacijelili rane i "u osami" (Lk 9,10) ponovno okrijepili duh i prikupili snagu za dalje" (SK 335).

Vojsku Bezgrešne osniva 1917. godine, a već u siječnju 1922. godine izlazi prvi broj "Viteza Bezgrešne". Za Kolbeovo vrijeme i prilike u kojima živi to je u vrlo kratkom vremenu. Od tada do danas "Vitez Bezgrešne" ima svoj kontinuitet. Iako u raznim zemljama i na različitim jezicima, ali u jeziku ljubavi za Bezgrešnu sve je to jedna cjelina, put i zalaganje da svi pripadaju Bezgrešnoj. Bogu hvala za sve koji su kroz ovih sto godina davali svoj doprinos u stvaranju "Viteza Bezgrešne", kao i čitateljima koje je pisana riječ o Bezgrešnoj približavala Njoj samoj! Hvala Bezgrešnoj koja čitavi svijet čuva u svojem majčinskom srcu!

O, KAKO DIVAN PRIVILEGIJ!

RAZMATRANJE UZ SVETKOVINU BEZGREŠNOG ZAČEĆA BLAŽENE DJEVICE MARIJE

Piše: o. Ivan Bradarić

Želim s vama podijeliti nekoliko misli o Bezgrešnoj, točnije o blagdanu Marijine svetosti i čistoće, o blagdanu Božje svemoći, ali i o blagdanu naše nade. Ako je Bog Mariju unaprijed, prije rođenja, predodredio za život u milosti, nas je predodredio, po zaslugama istoga Sina svoga, nakon rođenja i smrti.

Na prvim stranicama Svetoga pisma, Knjige postanka, čitamo kako je Adam od Boga primio s velikim povjerenjem upravljanje svime. Sve smije koristiti, samo ne jedno stablo. Ono ga treba podsjećati na njegove granice ponašanja i djelovanja. Možeš brati sve plodove koji su ti dostupni, samo ne s toga stabla. Nema obrazloženja. Nema nikakva tumačenja: "Zašto?!"

A Adam, svaki Adam, onaj i ovaj danas, ne želi nikakve granice, i

počinje sumnjati da to Bog od njega možda nešto ne skriva, nešto bitno. Možda, da ne bi slučajno Adam postao kao i on, kao Bog!!!

POČETAK GRIJEHA

Adamov grijeh započinje onda kada počne sumnjati. Ne pouzdaje se više u Boga. Zatim, poput lavine, javljaju se u Adamu negativni osjećaji: nepovjerenje, nemogućnost spoznavanja vlastite krivnje, strah od Boga. I Adam se skriva. Ne želi da ga drugi promatraju. Kada bude otkriven, započinje bujica optužbi prema Evi, a ona krivnju prebacuje na zmiju, a zmija lukava ili naivna obmanjuje. Ili, kako se kaže u narodu: "U laži su kratke noge" (a zmija ih uopće nema) tako da se njezina laž najprije razotkrije. Zapravo, razotkrio se i Adam, kao i njegova žena Eva, do potpune go-

lotinje. Eto, to je čovjek koji izda Boga. Takav je onaj koji pokuša izigrati Boga.

BOŽJI ODGOVOR

Ovaj čovjekov pad, bolje rečeno ovaj predviđeni pad čovjeka što se dogodio po Adamu, imao je na nebu spremno rješenje ozdravljenja, a zove se Isus – Spasitelj, Sin Božji, rođen od Djevice Marije.

"Ja sam Bezgrešno začćeće" – objavila je Gospa svoje ime Bernardici u Lurdu, 25. ožujka 1858., godine. Događa se to na isti dan kada crkva slavi Navještenje Gospodino-vo i kada se spominje anđelova pozdrava: "Zdravo, Milosti puna", četiri godine – baš kao potvrda s neba – nakon što je papa Pio IX., svečano proglasio na 8. prosinca 1854., godine dogmu o Marijunu Bezgrešnom začćeću, ovim riječi-

ma: "Izjavljujem, obznanjujem i utvrđujem – kako je doktrina koja naučava da je Blažena Djevica Marija u prvom trenutku svoga začeća, posebnim privilegijem Boga Svemogućega, te u vidu zasluga Isusa Krista, spasitelja ljudskoga roda, očuvana čistom od svake ljađe istočnoga grijeha – objavljena od Boga, te stoga u nju trebaju čvrsto i trajno vjerovati svi vjernici."

ODJEKUJE I DANAS TAJ GLAS

Ja sam Bezgrešno začeće, ponavlja Marija i danas. Ja sam ona za kojom vaše srce silno žudi. Ja sam onaj dio raja koji se pojavio na zemlji da bi vama otkrio svu ljepotu za kojom titra i čezne vaše srce.

Mnogi su sveti, nastojeći to shvatiti i izreći, samo uzdahnuli i pitali se, poput sv. Maksimilijana Kolbea: "Tko si ti, Gospo? Tko si ti, Bezgrešna? Nisam u stanju potpuno shvatiti što to znači biti 'stvorenje Božje'. Moje snage nadižazi već i to da shvatim što želi reći 'posinak Božji'. Ali, tko si ti, Bezgrešna? Ti nisi samo stvorenje, nisi samo pokćerka, nego si Majka Božja, i nisi samo pomajka, nego prava Majka Božja."

Doista, pitamo se i mi danas: "Tko si ti, Gospo?" Međutim, Marija i danas, kao i sve ovo vrijeme, baš kao i onda u Lurdu, ima isti odgovor. "Ja sam Bezgrešno začeće. Ja sam službenica Božja. Ja sam ona koja je primila Božju Riječ i dala joj da se utjelovi i da prebiva među nama." Marija nam poručuje: "Ja sam jedna između vas – jednaka vama."

ŠTO JE TO POSEBNI PRIVILEGIJ?

Da ne bismo ostali samo na slavlju, na udivljenju, na radosnom i često površnom promatranju Marije kao neke božice, kao bića koje je daleko od naše stvarnosti, želimo saznati koje je naše mjesto u svemu tome; što ja kao vjernik trebam činiti, kako se postaviti prema ovoj istini.

Što to znači kada se u onoj definiciji veli *posebni privilegij*? Poseban ne znači jedan i jedinstven; isključiv i izniman, jer je Božji blagoslov namijenjen svoj Njegovoj djeci, a poziv na savršenu svetost Božji je plan za svakog čovjeka.

Drugim riječima, Marija nije iznimka u tom općem spasenju što ga je izvršio Krist, već poseban slučaj spasenja, jer je ono ostvareno još i prije njezina začeća.

Privilegij je riječ koja, nažalost, u našem današnjem shvaćanju ima negativan prizvuk. Mi, kada kažemo riječ *privilegij*, shvaćamo kako je netko nezasluženo postavljen iznad drugih, iznad svih. Marija, iako je privilegirana jer je prva spašena, prije svih i tako sačuvana od grijeha, ona nije zasjenila nas i naš privilegij. Svatko je od nas pri-

vilegirana (povlašten) milošću koja ga dotiče besplatno. O tome nam svjedoči i sv. Pavao: "Bog nas blagoslovi svakim blagoslovom; U Kristu nas sebi izabra da budemo sveti i neporočni; Mi smo predodređeni; On nas zamilova – zavolje" (Ef 1, 3-6).

SVI SMO MI PREDODREĐENI ZA MILOST

Moramo upoznati koje nam je silno dostojanstvo Bog udijelio. Govoreći još malo konkretnije, mogli bismo to izreći ovako: Bog je svakog čovjeka obdario posebnim privilegijem jer mu je darovao život. To je prvi i osnovni privilegij, koji smo svi primili: život. Drugi privilegij je taj što smo pred Bogom svi isti jer sv. Pavao veli, da smo u Kristu svi posinjeni, svi smo sinovi Božji. Sljedeći privilegij je taj što smo svi pozvani na život u milosti – svi smo pozvani na svetost života.

I ovdje sada započinje naša zadaća: biti u Božjoj milosti, biti svetim. Ostati *zamilovani* u *Ljubljeno*. Ostati u milosti Božjoj. Ostati očuvan od grijeha.

Ne boj se, dragi vjerniče, jer si našao milost kod Boga! Ne boj se

i nemoj se skrivati. Izidi i pokaži se pred Bogom, ti, koji si primio goleme privilegije, ti koji si spašen. Ne boj se, odjekuje ova zemlja Božjim glasom u nama. Ne boj se, Adame, Evo, Petre, Ivane...Ne boj se, nego, poput Marije daj svoj pristanak, jer Bog nikoga ne prisiljava. Milost Božja čeka naš odgovor. "Evo me! Neka mi bude! Da! Hoću!"

BOGU NIŠTA NIJE NEMOGUĆE!

Čovjeku je nemoguće, ali ne Bogu. Budimo otvoreni Božjoj riječi, poslušni i zainteresirani za nju. Budimo ljudi nade, vjere i strpljiva čekanja. Budimo ponizni i samozatajni.

Marija nas kroz razna ukazanja poziva na molitvu i na ustrajno i strpljivo čekanje. Marija nas neprestano poziva i upućuje svome Sinu. I kada za sebe kaže: "Ja sam Bezgrešno začeće", ona ponovno upućuje na svojega Sina čijom je zaslugom primila milost na milost; Ona time kazuje i naše dostojanstvo.

Mariju molimo jer je Ona puna milosti – za nas. Mariju nasljedujemo jer je Ona puna kreposti – za nas.

KAKO JE MARIJA POSTALA POSEBNA ŽENA I MAJKA?

Piše: Tanja Maleš

"To što katolička vjera vjeruje u odnosu na Mariju temelji se na onome što ona vjeruje u odnosu na Krista, ali što naučava o Mariji, na svoj način osvjetljuje njezinu vjeru u Krista." (KKC, br. 487)

Katekizam Katoličke Crkve Mariju spominje na više mjesta. Posebna cjelina posvećena joj je u prvom dijelu, o Vjeronanju, i vezana je uz članak: "Začet po Duhu Svetom, rođen od Marije Djevice." O njoj se govori i u članku o Duhu Svetom kao o onoj koja je upravo njime ispunjena ostvarila poslanje Mesijine majke. U dijelu o molitvi također se govori o Mariji i njezinoj molitvi, jer ona je savršena moliteljica, slika Crkve: "Zbog njezine jedinstvene suradnje u

djelu Duha Svetoga, Crkva voli moliti u zajedništvu s Djevicom Marijom, da s njom veliča velika djela koja je u njoj Bog učinio i da joj povjeri molitve i hvale" (KKC, br. 2682). Kada govori o Isusovoj molitvi, Katekizam dodaje da je "Sin Božji, postavši Sinom Djevice, naučio moliti svojim ljudskim srcem. Naučio je to od majke koja je u svom srcu čuvala sva 'velika djela' Svemogućeg i o njima razmišljala" (KKC, br. 2599). Mariji u Katekizmu pripada i posebna cjelina

pod naslovom "Marija – Majka Kristova, Majka Crkve."

MARIJA – UZOR VJERE

Budući da je evanđelist Luka Mariji posvetio posebnu pozornost – bilježio je njezino ponašanje (smetenost, začuđenost, neshvaćanje), u njegovu je tekstu možemo pratiti od početka, od prvoga izravnog Božjeg zahvata, a to je utjelovljenje Sina Božjega. U njega je Marija mogla ući jedino s vjerom jer "kako će to biti kad ja muža ne poznajem?", upitala je Anđela. Iako zasigurno nije do kraja shvatila Riječ navještenja, njezino "Neka mi bude!" obilježilo je čovječanstvo za sva vremena. Zbog toga je Crkva u kontekstu poslušnosti vjere smatra najsavršenijim ostvarenjem (KKC, br. 148): "Budući da je vjerovala da 'Bogu ništa nije nemoguće (Lk 1,37), Marija je s vjerom primila poruku i obećanje koje joj je donio anđeo Gabriel i dala svoj pristanak: 'Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po tvojoj riječi!' (Lk 1,38)." Njezina vjera, "da će se ispuniti Božja riječ", ostala je postojana do posljednje kušnje, smrti Sina na križu, što Katekizam zove "noć vjere". Ponavljajući i kasnije tu misao, Katekizam o vjeri izriče predivan zaključak: "Samo vjera može pristajati uz tajanstvene putove Božje svemoći. Ta se vjera hvali svojim slabostima da privuče na se Kristovu moć." (KKC, br. 273). Crkveni su oci pisali o posljedicama Marijine vjere. Sveti Irenej, koji Mariju uspoređuje s Evom, kaže da "posluhom postade uzrokom spasenja za sebe i sav ljudski

rod." Dodaje da je po Evi u svijet došla smrt, a po Mariji život. Marija je za njega Majka živih.

KAKVO JE MARIJINO DJEVIČANSTVO?

Djevičanstvo Marijino simbol je čistoće krila u kojem se Bog utjelovljuje. I to je središnji razlog isticanja ovoga pojma. Rasterećen je svakog filozofskog ili biološkog prioriteta. Za Sveto pismo postoje činjenice koje se ne dokazuju, već se u vjeri prihvaćaju. Djevičanstvo Mesijine majke najavljuje već Stari zavjet: "Zato, sam će vam Gospodin dati znak: Evo, začet će djevica i roditi sina i nadjenut će mu ime Emanuel!" (Iz 7,14). Biblija želi istaknuti moć Duha Svetoga u trenutku utjelovljena Sina Božjega, a ne odsutnost tjelesnog oca. John Simpson u Enciklopedijskom biblijskom priručniku ukazuje na ono najvažnije: "Budući da je Isus imao majku, rodio se kao čovjek, ali stvaralačkim djelovanjem Duha Svetoga imao je novu ljudskost, a to je izvor novog čovjštva." Dakle, u središtu je Božje čudo dolaska na zemlju. Stari zavjet nije obrađivao temu djevičanstva i njegove duhovne vrijednosti. S Marijom govorimo o djevičanstvu kao obliku vjernosti božanskom pozivu. Moguće je da će spomen Isusove braće zbuniti čitatelje Pisma koji bi olako mogli zaključiti da nakon Isusova rođenja nema govora više o Marijinoj djevičanstvu. Da ne dođe do zabune, u Novom zavjetu ne nalazimo izravnog odgovora, pa ga nećemo niti pretpostavljati. Tek napomenuti da riječ "brat" u Isu-

sovo doba znači i rođake u širem smislu riječi. Kao braća Isusova spominju se Jakov i Josip, a oni su sinovi jedne druge Marije.

KAKO JE MARIJA TO MOGLA?

Ljudski gledano, prihvatiti Božji zahvat da bude Mesijina majka zasigurno nije lako, no, gledano Božjim očima, moguće je ako je Marija kao odabranica bila pripremljena Milošću za tu ulogu. Drugi vatikanski sabor reći će da je "bila od Boga nadarena darovima koji su u skladu s tako uzvišenom ulogom", pa ju je zato anđeo Gabriel i nazvao "milosti puna." U povijesti Crkve razvio se nauk da je Marija morala biti zaštićena i od istočnoga grijeha, i to ne prvenstveno zbog sebe, već zbog Mesije kojega će roditi. Sin Božji dostojan je roditi se u savršenom i čistom majčinskom krilu. Opet ne ljudskom zaslugom, već Božjim zahvatom. Tako je nastala i dogma o Bezgrešnom začeću 1854. godine u kojoj stoji: "Preblažena Djevica Marija u prvom trenutku svoga začeća, jedinstvenom je milošću i povlasticom svemogućega Boga, u predviđanju zasluga Isusa Krista Spasitelja ljudskog roda, bila očuvana od svake ljage istočnoga grijeha." Duh Sveti ju je pripremio posebnom milošću. Marija (Mirjam) je bila židovska djevojka iz Nazareta, poučena u Zakonu. U trenutku začeća Sina Božjega mogla je imati 19 godina. Nosila je ime koje je u tadašnjem aramejskom jeziku značilo i 'kraljevna, gospođa'. Ime nije neobično za Isusovo vrijeme, a

ranije ga susrećemo i u Starom zavjetu. Tako se zvala i Mojsijeva sestra. Da je Marijino poslanje usko povezano s izraelskim narodom, njegovom vjerom i odnosom s Bogom, vidimo iz Hvalospjeva što ga je zapisao evanđelist Luka, "Veliča" u Lk 1,40-55.

ZAŠTO JE MARIJA TAKO POSEBNA?

Odgovor je jednostavan: zbog Krista. Sve njezine zasluge zapravo su Kristove zasluge. Nju je posebnom učinio Njezin Sin. Već od začeca on je u središtu njezina vjeronanja, a njezino majčinstvo zbog Sinova mesijanstva ne pripada samo njoj. Rodila je Sina za spasenje cijeloga svijeta, a ne za sebe, te je zato postala sredstvo u Božjim rukama za svijet, a ne samo za intimu svoje obitelji. Ta vjera Crkve jasna je od početka, a posebnu je potvrdu dobila na saboru u Efezu 431. godine na kojem je definirano Marijino bogomaterinstvo: "Marija je ljudskim začecom Sina Božjega u svom krilu uistinu postala 'Bogorodicom, ne zato što bi narav Riječi ili njezino božanstvo imalo početak svoga bitka iz svete Djevice, nego jer je od nje rođeno sveto tijelo obdareno razumskom dušom, s kojim se osobno sjedinila Riječ, te se kaže da je i rođena po tijelu" (KKC, br. 466). Pratimo li Isusovo odrastanje, možemo primijetiti da Marija sve više postaje vjernica, a sve manje samo Isusova majka i odgojiteljica. Naime, kada se Isus osamostaljuje i započinje svoj mesijanski put, osobito kad Majci ka-

že: "Što hoćeš od mene, ženo?" (Iv 2,4), daje do znanja da želi biti neovisan od Majke i da ima jasnu Očevu viziju o otkupiteljskom djelu Božjega Kraljevstva. I s križa joj je uputio tu riječ "ženo" kada joj je za sina predao svoga ljubljenog učenika Ivana. Time se opovrgava pomisao da je Isus imao krvnu braću i sestre u zemaljskom životu jer bi je zasigurno ostavio njezinoj

biološkoj djeci. Tako se otvara put prema Mariji, majci Crkve i majci našoj. Majčinskom brigom prati nas, stoga su i opravdana imena koja koristimo za nju: Odvjetnica, Pomoćnica, Pomagačica, Posrednica. Međutim, Drugi vatikanski sabor napominje da se to tako shvaća "da ništa ne oduzima niti dodaje dostojanstvu i moći Krista, jedinoga Posrednika" (LG, br. 62).

KOLBEOVI CITATI

"Slava Bezgrešnoj za sve. Ona i naše slabosti na veće dobro okrenuti može: to me jedino tješi. – I meni se čini da Niepokalanów koji ne stoji pod križem poput Bezgrešne nije istinski Niepokalanów".

sv. Maksimilijan M. Kolbe
(SK 344)

POVJERENJE U BEZGREŠNU PO ČUDOTVORNOJ MEDALJICI

Pripremio: o. Zdravko Tuba

ANTONIA RUŽIĆ
OSVOJILA JE
ZLATNU MEDALJU
NA EUROPSKOM
PRVENSTVU DO
18 GODINA KOJE
SE OVOGA LJETA
ODRŽAVALO U
KLOSTERSU U
ŠVICARSKOJ.
ZATIM JE NAKON
PORTUGALSKOG
LAGOSA,
U KOJEM JE
NANIZALA
UKUPNO SEDAM
POBJEDA BEZ
IZGUBLJENOG SETA,
TRIJUMFIRALA
U HAMBURGU.
U TAKO KRATKOM
VREMENU TAKO
VELIK USPJEH
RADOST JE NJOJ
SAMOJ I CIJELOJ
NJEZINOJ OBITELJI.

■ *Draga Antonia, molim te možeš li nam se ukratko predstaviti. Možeš li nam nešto reći o sebi, svojoj obitelji, čime se baviš...*

Ja sam Antonia Ružić. Imam 18 godina. Živim u Međimurju, točnije u Orehovici. Imam petero u obitelji – mama Anita, tata Alen, brat Leon, sestra Lea i ja. Pohađala sam osnovnu školu u Orehovici nakon čega sam upisala Gimnaziju Josipa Slavenskog u Čakovcu. Maturirala sam i sad zbog tenisa pauziram jednu godinu od faksa. Profesionalno se bavim tenisom, volim provoditi vrijeme s obitelji.

■ *Kada si se počela baviti sportom, što te je na to potaknulo?*

Sportom sam se počela baviti odmalena. Prvo sam jednu godinu trenirala gimnastiku, a zatim sam s pet i pol godina počela s tenisom koji treniram i danas. Paralelno sam od osme do trinaeste godine uz tenis trenirala karate.

■ *Što za tebe znači baviti se sportom i zašto baš tenis?*

Mislim da je naše ljudsko tijelo stvoreno da se kreće i da se bavi nečim, ne nužno sportom. Volim sport odmalena, tako sam naučena i to me ispunjuje. Kao mala pratila sam dosta tenis na TV-u i jednostavno sam se odlučila probati i tako je sve to počelo.

■ *Na ovom putu podržavaju te tvoji roditelji i obitelj. Nalaziš*

li oslonac i podršku samo u njima?

Da, roditelji i braća me podržavaju cijelo vrijeme. U svemu što radim oni su tu i mogu se osloniti na njih, ali također i na druge bliske osobe kao što su djed i baka...

■ *Čujem da si u vjeri odgojena i to ne sakrivaš. Pomaže li ti vjerou koracima rasta i sazrijevanja te koliko si aktivna u svojoj župi?*

Odmalena sam naučena ići u crkvu i odrastala sam uz Boga, to jest krstila sam se, bila na pričesti i svetog potvrdi, ali sam i redovito išla u crkvu i molila se. Pa da, pomaže mi jer znam da se Njemu jedino mogu obratiti kad god tre-

burg
CTIVE
ITY

KOLBEOVI CITATI

"Stalnost volje:

bez obzira na protivštine
i trpljenja, izvršavaj odluke".

sv. Maksimilijan M. Kolbe
(SK 840)

bam i ne trebam, da je On uvijek tu za mene i da mogu pronaći u Njemu mir pošto imam dosta obaveza što se tiče tenisa. Kad sam doma, obavezno idem u nedjelju ujutro na župnu misu, a kad stignem i u tjednu, ali to je rijetko.

■ *Blažena Djevica Marija nam je darovala Čudotvornu medaljicu kada se ukazala s. Katarini Laboure u Parizu 1830. godine. Ostavila nam je i poruku da, tko ju s povjerenjem blagoslovljenu nosi oko vrata, može imati Njezinu zaštitu. Primijetio*

sam da ju vjerno nosiš. Tko je za tebe Marija, naša Majka, Bezgrešna pod čijom si zaštitom i nastupila na natjecanju vidljivo noseći Čudotvornu medaljicu?

Čudotvornu medaljicu sam dobila nakon osvajanja Europskog prvenstva ove godine od prijatelja koji imaju troje predivne djece i odgajaju ih u vjeri. Dobila sam na poklon dvije medaljice te jednu nosim ja, a drugu mama oko vrata. Blažena Djevica Marija je majka svih nas, njezine djece. Naš je najveći uzor te možemo puno naučiti od Nje. Ona je došla na ovaj svijet

da nam pokaže put spasenja, put koji vodi u vječno blaženstvo.

■ *Koja je tvoja poruka za čitatelje Apostola Bezgrešne članove Vojske Bezgrešne?*

Svaki dan je uvijek novi početak za nešto novo. Živite svaki dan punim plućima jer nikad ne znate što vas čeka. Molite, budite tu jedni za druge. Blagoslivljanjem i milošću možete promijeniti svijet oko sebe, ali i pogled na cijeli svijet. Pružite ruku i ljubav onome kome je to potrebno, a posebno najmilijima jer nikad ne znate kad ćete zadnji put vidjeti nekoga.

PUT SV. JAKOVA CAMINO PODRAVINA

Pripremio: o. Zdravko Tuba

Marijino svetište u Molvama dio je Puta sv. Jakova – Camino Podravina od 4. srpnja 2021. godine. U organizaciji Bratovštine sv. Jakova iz Samobora bilo je 3. i 4. srpnja trasiranje projekta Camino Podravina u kojem je sudjelovalo preko 60 hodočasnika iz svih krajeva Hrvatske.

Camino Podravina novi je dodatak hrvatske Camino rute kao dijela europske mreže hodočasničkih puteva sv. Jakova, pod zaštitom UNESCO-a i Vijeća Europe. Camino

rute širom Europe godišnje prohoda preko 1,5 milijun ljudi. Hrvatska je donedavno bila jedina europska zemlja bez Camino rute unatoč tradiciji ovog hodočašća još od 1203. godine. Nakon uspješno predstavljenih dionica kroz otok Krk i Imotsku krajinu koji su zabilježili preko 2500 noćenja tijekom prvih mjeseci ove godine, Camino mreža puteva se počela širiti i na područje Podravine. Svaki hodočasnik dobiva hodočasničku putovnicu u

koju skuplja pečate sa svog hodočasničkog puta, a jedan od njih na ovom putu u Camino Podravini je i pečat iz Marijina svetišta.

OAZA BEZGREŠNE

Foto: Vjekoslav Žufika

Sveti Maksimilijan promišlja: "Što se tiče ciljeva i zadaća Niepokalanowa u budućnosti, ni ja ne vidim najbolje, ali mi se čini da treba ostvarivati cilj VB, tj. *osvojiti čitav svijet i svaku dušu koja jest i koja će biti za Bezgrešnu*. Ona kao Posrednica svih milosti ne samo da može i želi dati milost obraćenja i posvećenja, nego želi preporučiti sve duše, i naš Red. Čini mi se da će s vremenom pod njezinim stijegom stajati gorljivi članovi svih franjevačkih grana i tako ćemo biti ne samo povijesni prvaci, nego i duhovni. Njezin će stijeg biti istaknut i na Kremlju itd. Jednom riječju, ona će doista biti Kraljica svakog srca i u svako srce uliti ljubav prema Bogu, Srcu Isusovu. Odnosno – cilj VB bit će ostvaren. A ako ne odgovorimo na poziv Bezgrešne, Ona će upotrijebiti druge" (SK 303).

"A Niepokalanów još mora u svom duhu odgojiti i oformiti buduće radnike u najraznovrsnijim 'strukama' kako bi dobro pripravljeni u svakom pogledu mogli krenuti u osvajanje svijeta za nju u novonastajućim Niepokalanowima" (SK 312).

"Da izbjegneš poteškoće, navrati u Niepokalanów na odmor" (SK 698a).

Zahvaljujemo svima koji su poslali svoj prilog i tako se uključili u izgradnju ovoga Božjega djela po Bezgrešnoj. Svi koji to žele svoj dobrovoljni prilog za Duhovno-pastoralni centar "Oaza Bezgrešne" mogu poslati na:

IBAN: HR2723600001101734905
opis – mail uplatitelja

Unaprijed zahvaljujemo svima na dobroti i otvorenosti, a zagovor Bezgrešne neka prati ovo lijepo djelo za kršćansko lice našega naroda po želji i molitvi sv. Maksimilijana M. Kolbea u istinskoj pravednosti i svesrdnoj zauzetosti te izgradnji zajednice evanđeoskog zanosa vječne ljubavi u svijetu i društvu.

BEZGREŠNA ME ČUVA

Piše: Krešimir Blažek

Subota, 19. lipnja 2021. Lijep je i sunčan dan, baš stvoren za bora-vak u prirodi. Supruga i ja odlazimo na rafting rijekom Dravom. Osam-desetak uzbuđenih i znatiželjnih turista okupilo se na ušću Mure u Dravu kod Legrada. Dobro raspolo-ženje uz domaće klipice, kolače, kavu i sokove. Slijedi ukrcavanje u desetak velikih čamaca. Supruga se ipak odlučila za vožnju motor-nim čamcem Hrvatskih voda. Nas petero ulazi u čamac u kome je naša skiperica. Navlačimo sigurnosne prsluke, uzimamo vesla i sjedamo. Dobrog raspoloženja ne manjka. Neki od nas su prvi puta krenuli u ovakvu avanturu. Ubrzo ostajemo na začelju konvoja. Vrludamo lijevo-desno i teško slijedi-mo ostatak konvoja. Mučimo se i teško je uživati u pogledu na pri-rodu. U jednom trenutku nismo usp-jeli savladati maticu Drave i ona nas je odvela prema obali okre-nuvši pramac čamca uzvodno. Okrenuti ledima saginjemo se da nas ne pokose grane drveća koje vise nad Dravom, ali ne uspijeva-mo. Svi osim jednog veslača zavr-šili smo u Dravi. Nisam se ni sna-

šao, a već sam bio pod vodom. Upao sam u vir koji me vukao pre-ma dnu. Pokušavao sam isplivati i dohvatiti grane koje sam kroz vo-du vidio iznad sebe. Želio sam ih dosegnuti, ali vir mi to nije dozvo-ljavao. Počeo sam gubiti snagu i gutati vodu. Vrstan sam plivač, imao sam i pojas, ali bio sam ne-moćan. Već sam se počeo preda-vati, a onda sam u podsvijesti čuo glas i savjet da se potpuno pre-pustim i ne trošim snagu. Tako sam i učinio. Dodirnuo sam noga-ma dno Drave i vir me je nekoliko metara dalje izbacio na površinu. Hvatajući zrak, uz napor sam se održavao na površini dok do me-ne nije stigao čamac HGSS-a koji je bio u pratnji konvoja. Dečki su me izvukli i trebalo mi je vreme-na da se priberem. Srećom, su-pruga nije vidjela tko je završio pod vodom jer ne znam kako bi to preživjela. Ostatak družbe iz čam-ca prošao je samo s prinudnim kupanjem. Tek navečer, kada sam u osami svoje sobe razmišljao o svemu što sam proživio, shvatio sam da me čuvala Čudotvorna medaljica Bezgrešne koju sam no-

sio oko vrata. Shvatio sam da je onaj glas i savjet došao od Nje – moje nebeske Majke. Ponovno je bila uz mene. Ona koje me vratila svome Sinu i Majci Crkvi.

A sve je započelo 2003. godine. Te godine supruga i ja obilježava-li smo 20-tu godišnjicu braka i raz-mišljao sam na koji bismo način to proslavili, a onda sam na TV-u vidio hodočašće Hrvatske vojske u Lourdes. Zainteresirao sam se i počeo tražiti kako putovati. Kon-taktirao sam vjeroučitelja kojeg sam poznao i koji mi je dao pro-gram hodočašća. Privuklo me to što se puno toga predviđalo obići: Torino, Valance, Avignon, Carcas-sone, Marseille, Nice, Monte Carlo i cijela Azurna obala. Gledao sam to turistički, a ne vjerski. Tada još nisam bio u vjeri. Moj duhovni ži-vot prestao je smrću moje bake Marije kada sam imao 12 godina. Do tada svaku večer smo i brat i ja s bakom molili *Očenaš, Zdravo Marijo, Slava Ocu i Anđele čuvaru*. U crkvu nisam išao jer ni moji ro-ditelji nisu išli. Bio sam aktivan u omladinskoj organizaciji na kul-turnom planu i radnim akcijama.

Indoktriniran od sustava smatrao sam ispravnim stavove SK. Na radnoj akciji na Savi 1971. godine primljen sam u partiju sa 16 godina. Kada sam to ponosno priopćio u jaku u Zagrebu i tati po povratku kući, umalo se nisu onesvijestili. Ništa mi tada nije bilo jasno. Prolazilo je vrijeme, zabave, bezbrižna ludovanja, povremena pretjerivanja u alkoholu i jelu, pravni faks na kojem sam dotjerao do treće godine, pa vojska... Bez ideje i cilja, a onda sam se zaljubio u djevojku (na sreću i dan danas moju suprugu) potpuno suprotnih svjetonazora, iz bogobojazne obitelji. Svi su je odgovarali od mene, ali ona je ustrajala u svemu, izdržala je sve križeve, a nije joj bilo lako. Vjenčali smo se 1983. pred matičarom i skrivečki u crkvi. U braku smo dobili dvoje djece – Ivanu i Vinka i kako ja nisam išao u crkvu, Nada i njezini roditelji preuze-

li su vjerski odgoj djece. Oni u crkvu, a ja u lov, a onda su djeca ušla u pubertet i prestala ići u crkvu. Nisam to (za razliku od supruge) smatrao nekim problemom. Božjom providnošću djeca su upoznala svoje braćne drugove koji su puno utjecali na njih i njihov duhovni život i žive puninu vjere. Ovaj uvod je da biste shvatili u kakvu stanju ja odlazim na hodočašće u Lourdes. U autobusu upoznajemo svećenike Nikolu Majcena i Dražena Radigovića koji će nam narednih tjedan dana biti duhovno vodstvo. Nas šestero iz Koprivnice i Gotalova bili smo mali dio hodočasnika iz 19 gradova i mjesta Sjeverne Hrvatske. Počelo je s molitvama i pjesmama. Šutim i dre-muckam jer mi je sve to strano. Neki od hodočasnika svjedoče svoju vjeru i obraćenja. Dolazimo u Torino i nakon mise u Bazilici Don Bosco i doživljaja Torinskog

platna u Katedrali sv. Ivana Krstitelja nešto se čudno u meni počelo događati. Počeo sam slušati naše duhovnike i pjevati, najprije u sebi a onda i sve glasnije. Na ulasku u Lourdes, tog kišom umivenog jutra iz punih pluća sam pjesmom pozdravljao Bezgrešnu, a onda me narednih dana obasipalo obilje Božje milosti. Tu sam se potpuno otvorio i preobratio. Prva u životu i još životna ispovijed nasamo sa svećenikom u sobici. Suze pokajnice. Ridao sam kao malo dijete, a onda takvo olakšanje. Strašan teret pao mi je s leđa. Nakon toga slijedilo je nezaboravno kupanje u kamenim kadama svetišta i molitva. Nikada se nisam osjećao tako čisto. Preporođeno. I duševno i tjelesno. Nagrada je uslijedila. Na križnom putu dobio sam priliku da čitam pred jednom postajom, a kulminacija je uslijedila kada sam na

preporuku naše male koprivničke ekipe dobio povjerenje svećenika da čitam na svetoj misi u spilji ukazanja na zornici. Toliko uzbuđenja i emocija nosilo me i na večernjim procesijama pod svijećama. Pjevao sam punim glasom iz dubine srca i duše. Na povratku kući i sam sam imao potrebu svjedočiti vjeru. Nisam imao straha ni zadržke. Srce mi je bilo puno. Na put je krenuo turist, a vratio se vjernik obraćenik. Tada, i sada, siguran sam da ništa nije bilo slučajno i da sam bio pozvan i stoga sam neizmjerljivo zahvalan našoj Gospi Lurdskoj na strpljenju i velikoj ljubavi koju mi je iskazala. Od tada je počeo moj drugi život. Život vjernika. Počeo sam redovno ići na mise i uključio sam se aktivno u život moje Župe blaženog Alojzija Stepinca u Koprivnici. Zahvaljujući našem župniku pok. Krunoslavu Pačalatu supruga i ja postali smo dio braćne zajednice prošavši originalni vikend i mostove. Jako svečano smo obilježili našu 25. godišnjicu braka, obnovom bračnih zavjeta u nazočnosti bračnih parova iz naše župe te naše bliže i šire obitelji, kumova i prijatelja. Ja sam se kao katekumen krizmao, a kum mi je bio župnik koji me je uključio u pastoralno vijeće i imenovao koordinatorom za kulturu u župi. Od tada organiziram izložbe, književne večeri, koncerte i druga događanja u župi. Naravno da je bilo i zločestih komentara zbog mog obraćenja, ali molim se Gospodinu da im oprost i jer ja sam im oprostio i zaboravio. U Lourdes smo supru-

ga Nada i ja hodočastili i na našu 25. godišnjicu braka, a ja još jednom na putovanju za Španjolsku.

Još moram posvjedočiti Marijnu stalnu prisutnost u našim životima i životnim situacijama kada je to bilo najpotrebnije. Vraćali smo se s godišnjeg odmora i u povratku smo otišli u Nacionalni park Krka. Kako je bila Velika Gospa, iskoristili smo priliku i otišli na otok Visovac da se pomolimo Gospi Visovačkoj. Ispovjedili smo se, bili na svetoj misi i pričestili se. Kasno smo krenuli kući i na putu nas je sustigao mrak. Mirni i opušteni s blagoslovom Gospe Visovačke putujemo doma. Supruga na pola drijema, boreći se sama sa sobom da ostane budna radi mene. U jednom trenutku spazim ispred sebe auto i prebacim se u traku do njega i vozim paralelno misleći da sam na autocesti. Prema meni idu neka svjetla i ja uopće ne pomišljam da nisam na autocesti. U zadnji tren Nada kriknje i ja se uspijem vratiti natrag u desnu traku. Dugo nismo mogli doći k sebi. Noge su klecale, srce ubrzano tuklo. Odmah smo zahvalili Gospi Visovačkoj jer je bila uz nas i čuvala nas na putu doma.

Stjecajem okolnosti upoznao sam patera Zdravka Tubu, na primopredaji velike Pisanice od srca na Svetom Duhu u Zagrebu 2015. godine. Tada je bio gvardijan samostana sv. Frane na Cresu. Već sljedeće godine jedna velika Pisanica od srca završila je na Cresu kao dar samostanu i žiteljima Cresa. Od tada počinje naše prijateljstvo. Zašto je to bitno? Zato

što me ja pater Zdravko zamolio da po koprivničkim i okolnim župama raznesem brošurice i Čudotvorne medaljice udruge Vojska Bezgrešne. Tada sam se upoznao s radom ove udruge, postao članom i od tada neprekidno oko vrata nosim Čudotvornu medaljicu Bezgrešne i svako jutro joj se i supruga i ja molimo. Bezgrešna je stalno prisutna u našim životima. Zahvalni smo i za spas našeg unuka Pia koji je stradao u liftu kada je bilo uopće upitno hoće li preživjeti. Molili smo i s nama mnoštvo znanih i neznanih molitelja širom Lijepe naše, ali i u inozemstvu. Molitve su nam uslišene i naš Pio je živahan dječčić na radost njegovih roditelja i nas djedova i baka. I na kraju zahvaljujem Gospi što je bila uz moje uzglavlje tijekom i nakon nedavne teže operacije. I kako da joj ne budem zahvalan? Vratila me u život. Pozvala me i dala mi je mogućnost izbora. Odazvao sam se i borim se sa sobom da budem bolji, da rastem u vjeri. Posrćem i ponovno se dižem i siguran sam da će me moja nebeska Majčica razumjeti i biti mi oslonac na putu prema Gospodinu. I kako pjesma kaže:

"Ja imam najljepšu majku na svijetu, a ime joj je Marija, ona živi gore među oblacima, ona živi među zvijezdama. Sve moje križeve u zlato pretvara, od duše moje anđeoska krila stvara, ona je sa mnom kada u srce dode zima, pa zar još negdje takva majka ima. I kad me svi ostave ja ću imat' nju, moju najdražu Mariju."

NAŠE SRCE JE KLJUČNO DA BISMO VEĆ DANAS ISKUSILI RAJ ILI PAKAO

Izvor: www.hkm.hr

Duhovno-duhovite večeri u Župi sv. Antuna Padovanskoga na Svetom Duhu, svaki četvrtak navečer, organizira i otvorena srca okuplja mlade oko Gospodina naš o. Stjepan Brčina. Svoje je evangelizacijsko djelovanje proširio te obuhvatio preko suvremenih sredstava priopćavanja puno veći prostor od samih granica ove župe, što nas nimalo ne čudi jer Duh Sveti je Onaj koji ne poznaje granica, a uljeva se u ljudska srca poput vode koju se ne može zaustaviti kada se razlijeva... Nedavno je propovijedao o blagdanima Svih svetih i Dušnom te preuzimamo njegove

zapisane riječi na stranicama Hrvatske katoličke mreže.

"Mi kao da smo se u ovome svijetu u kojem živimo pomalo udaljili od svetosti. Lako nam je znati već danas kojim putem idemo, idemo li putem svetosti ili putem koji vodi u pakao. Ono što neki ne žele čuti jest da možemo završiti i u paklu. Pakao nastaje u našoj duši." Pozivajući se na evanđelje o blaženstvima, o. Stjepan je spomenuo blaženstvo koje govori da će svi oni koji imaju čisto srce Boga gledati. "Ako živimo u svijetu gdje mnogi katolici uopće ne čuju i ne doživljavaju Boga, ako živimo

u vremenu gdje mnogi napuštaju Crkvu jer kažu da u njoj ne vide ništa drugo osim institucije i osim grijeha, pitam se, ako je Bog ljubav i ako je središte Njegova obožavanja upravo ljudsko srce, vidimo li ga, zapravo, svojim duhovnim očima. Srce naše je ključno da bismo već danas iskusili raj ili pakao. Kada imamo čisto srce, u mogućnosti smo Boga doživjeti kroz molitvu, kroz osobni susret i kroz sakramente. Nelogično mi je da netko kaže daje vjernik, da je Kristov, a sam kaže da mu je duhovni život 'ravan', dosadan, da nema nikakve kušnje, turbulencije,

da nema nikakva duhovna iskustva. Pitam se: "Gdje ti je, brate i sestro, tvoje srce?" Ako mi svojim srcem ne vidimo, znači da smo duhovno slijepi, da smo mrtvi."

Potaknuo je dalje o. Stjepan da svi sami sebi postave pitanje žele li biti sveti. "Svaki puta kada puštamo grijeh u svoj život, svjesno ili nesvjesno mi postajemo duhovno slijepi. Svaki put kada puštamo grijeh u svoje srce, mi nismo kadri doživjeti Boga." Kao primjer, spomenuo je o. Stjepan, sv. Tereziju Avilsku koja je bila nezadovoljna svojim duhovnim životom. "I ona je osjećala da se na tom duhovnom putu posvećenja uopće ne razvija i ne raste. Mnogi ostanu na istom mjestu svojeg duhovnog života. I sama Terezija Avilska je rekla da je najveći problem njezina duhovnog rasta i napretka bio u neozbiljnom doživljavanju lakih grijeha. Nju su njezini mali grijesi usporavali u tom duhovnome rastu."

Govoreći o raju o. Stjepan je ukazao da raj započinje onda kada živimo osobni odnos s Gospodinom. "Kada Bog živi u mojem i tvojem srcu, onda ga možemo vidjeti i doživjeti. Kada umremo, ne idemo ni u kakve prostorije, nego prelazimo u jedno drugo intenzivnije stanje, stanje ljubavi i zajedništva s Bogom. Međutim, ukoliko netko ustraje u teškom grijehu ili manjim grijesima, svakako možemo reći da ta osoba ovdje živi pakao. Koliki ljudi kažu da su vjernici i da su Kristovi, ali ne odustaju od svojeg grijeha, pogotovo onoga koji

volje, koji se ukorijenio, pogotovo one koje opravdavaju i koji su im dragi. Gdje Bog ne obiluje, tu nije Božja milost."

Kazao je da će pred Boga ući samo ono što je čista ljubav jer je Bog ljubav. "Samo Gospodin zna koja je svrha našega života i koliko smo ovdje na zemlji. Ono što mnogi zaboravljaju je da je svaki trenutak ovdje dragocjen jer smo mi već ovdje na zemlji kroz grijeh iskusili pakao. Sveta Katarina Sijsenska govori u svojim videnjima o raju i paklu. Ona kaže: ako ljudi ne shvaćaju raj i pakao, da su to stvarne činjenice, može im se dogoditi da iz nemara završe na pogrešnom mjestu. Baš mi, mi koji kažemo da smo vjernici. Strašno je kada mi ne shvaćamo duhovnu postojanost, kada nemamo jaku čežnju za rajem, za svetošću. Sveti Bernard govori da mnogi ne vjeruju u ove stvarnosti zbog manjka kontemplativnog načina življenja. Mi nemamo vremena kontempla-

KOLBEOVI CITATI

"Jako smo sretni što nam je Bezgrešna Majčica podarila tolike milosti te možemo raditi za nju, često se za nju pomučiti, i tim sitnim darovima pomagati u spasenju duša bijednih pogana. Ima trenutaka kada se srce poželi poljskog Niepokalanówa, ali to su samo trenutci. Čim čovjek pomisli da ćemo se sresti u nebu, radosni žar i želja uništiti se za Boga ponovno zavlada srcem".

sv. Maksimilijan M. Kolbe
(SK 1068)

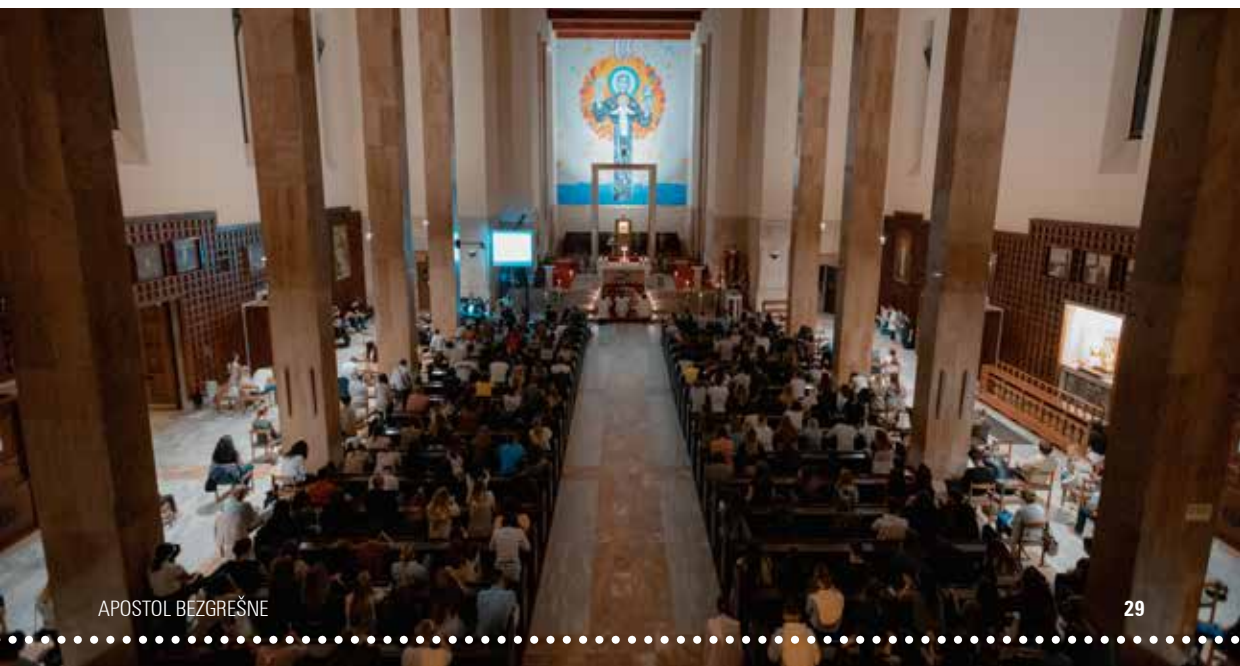

tivno živjeti i ući u zajedništvo s Bogom i na taj način već sada početi gledati Boga i živjeti svetost. Mi propuštamo zazivati i moliti Duha Svetoga koji ima moć oživjeti u nama ono što govori Sveto pismo. Sam Isus na više mjesta govori o paklu. Za svakoga od nas postoji samo jedan autentičan dokaz kamo ide, a to je naše srce. Proverimo koje plodove dajemo, dajemo li plodove Duha Svetoga, jesmo li na putu svetosti ili dajemo plodove tijela. Okrenimo se u svoj vlastiti život i u svoje srce. Okrenimo se u naše obitelji, u našu domovinu i bit će nam jasno koliko smo mi u zajedništvu s Bogom. Neka svatko sam sebi odgovori. Spominjemo se i svih vjernih mrtvih, naših dragih pokojnika, naših članova obitelji, silnih dobrih ljudi, koji su znali živjeti i očuvati vjeru, možda su danas sveti, mi to ne znamo. Istaknuo bi da su oni imali svetost koja nama danas nedostaje, a to je straho-

poštovanje pred Bogom. Važno je posvetiti sebe i spasiti što više duša. Ništa nije komplicirano. Trebamo biti kao naši pokojni, imati strahopoštovanje pred Bogom. Malo se poniziti. Postali smo toliko oholi, umišljeni, toliko se vrti-

mo oko sebe samih. Imam osjećaj da pokušavamo sami sebe spasiti i posvetiti. Treba se samo dopustiti voljeti i da nas Bog posveti, a ne da imamo tako okorjelo i grešno srce koje se ne odmiče od grijeha."

SUSRET ČLANOVA VOJSKE BEZGREŠNE ZAPADNE HRVATSKE

O obljetnici osnutka Vojske Bezgrešne, 16. listopada, organizirali smo susrete članova Vojske Bezgrešne Zapadne Hrvatske. Tako je 14. listopada susret bio u Puli u crkvi sv. Ivana Krstitelja, 15. listopada na Cresu u crkvi sv. Frane i na sam blagdan osnutka 16. listopada u Rijeci u crkvi Uznesenja BDM, Vela Crikva, Assunta. Uz članove VB na susretima i u koncelebraciji kod euharistijskog slavlja bili su o. Đuro Hontić, mons. Sanjin Frantić i don Tomislav Zečević. Duhovni je program vodio te predslavio euharistijska slavlja o. Zdravko Tuba, nacionalni asistent MI – Vojske

Bezgrešne. Hvala svima koji su sudjelovali te omogućili susret kao i subraći na Cresu koji zbog bolesti nisu mogli sudjelovati na susretu.

Hvala Bogu i Bezgrešnoj na daru života sv. Maksimilijana M. Kolbea koji je osnovao Vojsku Bezgrešne sa šestoricom svoje subraće. Hvala mu i za svijetli primjer darivanja života za oca obitelji čime je postigao palmu mučeništva. Da, on nije umro, darovao je život i toga velikog dara njegova srca spominjerno se punih osamdeset godina. U Marijinu svetištu u Molvama proslavili smo ovu 80. obljetnicu svečanim euharistijskim slavljem

koje je predstavio vlč. Mišel Kovačević. Slijedila je procesija sa svijećama uz čudotvorni kip Majke Božje Molvarske. Proslavom blagdana sv. Maksimilijana M. Kolbea ujedno je završena trodnevna priprava uoči svetkovine Uznesenja BDM na nebo, Velike Gospe.

Kao članovi Vojske Bezgrešne razmatrajmo upute za život s Bezgrešnom našega sv. Maksimilijana i živimo svoju svakodnevicu onako kako nam on savjetuje:

"Zahvaljujem od srca onima koji su mi željeli ono što Bezgrešna od mene želi, a ne obrnuto, da 'izgaram za našu ljubljenu Majčicu', 'da budem oruđem u vršenju onog što joj se sviđa i da ne činim ništa što bi se protivilo Njezinim željama i temeljnoj kreposti poniznosti', da 'iscrpih svoje snage i za Mariju budem poput istrošene metle', 'osmijeh Bezgrešne', 'da osvajam za Nju čitav svijet'" (SK 250).

U ZAJEDNIŠTVU S BEZGREŠNOM

U franjevačkom samostanu na Cresu od 2. do 6. kolovoza 2021. godine boravile su obitelji koje svake godine tjedan dana svojega godišnjeg odmora provedu u okrilju Bezgrešne.

Ljepotu ljetnog kampa u ovom samostanu obogaćenog duhovnim programom doživjeli su i mladi iz Molva koji su na Cresu boravili od 18. do 21. kolovoza 2021. godine. Obje duhovne obnove vodio je o. Zdravko Tuba. Tako tijekom ljetnih mjeseci oživi ovaj creski samostan, a da je u njemu živo i tijekom godine govore nam djeca i

mladi koji se ovdje okupljaju svake prve subote u mjesecu. Marijini apostoli ljubavi u studenom su upoznali Čudotvornu medaljicu, dar Bezgrešne koju im je na kraju druženja podijelio o. Vitomir Glavaš. Susret su vodile članice Vojske Bezgrešne Magda i Marizela.

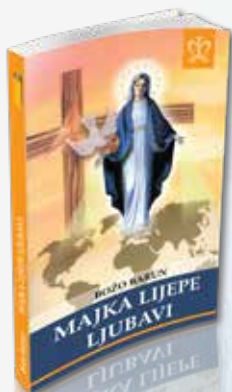
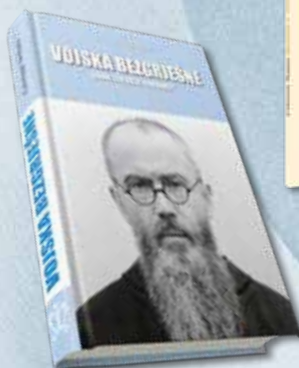
"SRDAČNO ČESTITAM I ŽELIM SVE NAJBOLJE ZA
BOŽIĆ I NOVU GODINU
KOJA SE BLIŽI I DA BEZGREŠNA ZAVLADA
SRCIMA SVIH NAS, I SVIH LJUDI NA ČITAVU SVIJETU!"

sv. Maksimilijan M. Kolbe
(SK 577)

NARUČITE NA ADRESI:

Nacionalni Centar
Vojske Bezgrešne
Sveti Duh 31
10 000 Zagreb
vojska.bezgresne@gmail.com

ŽIVOT S BEZGREŠNOM

Poticajne misli sv. Maksimilijana
M. Kolbea za svaki dan u godinu –
kutijica s citatima – rukotvorina.
Cijena 100,00 kn.

„Samo ljubav stvara!“ sv. Maksimilijan M. Kolbe

ZAHVALNICA

Zahvalni Bogu za Vašu dobrotu i otvorenost, zahvaljujemo i Vama što podupirete izgradnju Duhovno-pastoralnog centra „Oaza Bezgrešne“. Sudionici smo djela koje Bog po nama izvodi kako bi se proslavio On i raslo Njegovo Kraljevstvo u srcima ljudi koji će puninu života pronaći u okrilju Bezgrešne.

Neka Vas dobri Bog blagoslovi,
a Bezgrešna prati svojim majčinskim zagovorom!

O. ZDRAVKO TUBA
NACIONALNI ASISTENT M₁ – VOJSKE BEZGREŠNE

„NADAM SE DA, UZ POMOĆ BEZGREŠNE, NI JEDNU ZEMLJU NEĆEMO ZAOKLIČITI NITI NAROD NAPUSTITI I DA ĆEMO SVUGDJE USPOSTAVITI VOJSKU BEZGREŠNE I NJEZINU SREDIŠNJICU, NIEPOKALANŌW.“ SK 662

„Osvojiti čitav svijet za Krista po Bezgrešnoj.“

OBAVIJEST

UPISNICA ZA NOVE ČLANOVE VB

Dragi članovi –
apostoli Vojske Bezgrešne,
sve potrebno za upis
kao i sve o Vojsci Bezgrešne možete
pročitati i pratiti na:
[www.vojska-bezgresne.com/
upisnica](http://www.vojska-bezgresne.com/upisnica)

Facebook:
Vojska Bezgrešne

Članovi koji nisu prijavili svoju
mail adresu, a žele primati
newsletter mogu nam se javiti na
vojska.bezgresne@gmail.com.
Preporučamo prijavu osobne mail
adrese, ne mail adrese s posla.
Ujedno, molimo vas ukoliko dođe
do promjene da nam javite vašu
novu adresu stanovanja radi slanja
Apostola Bezgrešne.
Hvala vam!

Ime i prezime:

Datum i mjesto rođenja:

Adresa stanovanja (ulica i broj):

Broj pošte i mjesto:

Mobitel – telefon:

Zanimanje:

Župa:

Biskupija:

OIB:

E-mail:

Dozvoljavate li da Vaši
osobni podaci budu upisani
u arhiv članova VB?

DA – NE
(zaokruži)

Svakodnevno težiti ostvarenju ideala VB – svjedočeci pripadnost Bezgrešnoj.

Novu godinu i molitve u Njezinu prvom mjesecu započinjemo molitvom posvete Bezgrešnoj. Neka nas Bezgrešna vodi na putu molitve i razmišljanja: "Bezgrešna Djevice, Majko Crkve i Majko moja, Marijo, povjeravam Ti svega sebe, prihvaćajući radosno iz ruku Tvoga sina nacrt milosti koji je meni odvijeka namijenio nebeski Otac. Daj da poučljiv djelovanju Duha postanem djelatno sredstvo za izgradnju Kraljevstva, u vjernosti primljena poziva, u zajedništvu sa svom svojom braćom, osobito najsiromašnijom i najpotrebnijom praštanja. Zato Ti, Marijo, prikazujem molitve, djela i žrtve ovoga dana."

Težnje mojega srca usmjerene su prema komu, čemu? Što želim ostvariti, postići? Do čega ili koga želim doći jer mislim da će me ispuniti? Ta nutarnja potreba srca da je ispunjeno, sretno, ostvareno pronalazi se samo u Bogu. On je u čovjeka stavio nutarnju čežnju za puninom u Bogu stoga praznina jedino može biti ispunjena onim što Bog daruje, što ispunja a to je On sam – Punina. Težim li tom ostvarenju i je li mi jasan ideal pripadnosti Bezgrešnoj kao člana Vojске Bezgrešne? U prvom mjesecu ove godine možemo o ovome razmišljati, pronaći odgovore na postavljena pitanja kako bi nam i cilj i put bili jasni. Sv. Maksimilijan M. Kolbe kaže da je ideal svakog člana Vojске Bezgrešne pripadati Bezgrešnoj, biti Njezin sluga i Njezino dijete (usp. SK 1115). Sluga poznaje gospodara, zna što mu je potrebno, što treba činiti. Marijin sluga poznaje Njezine želje, potrebe, ono što voli... Biti joj bliski i darovati joj sve to po bližnjima, voljeti je kao dijete kada dodaje majci nešto jer se ona ne može sagnuti, možemo to ovako slikovito prikazati. U nemoći drugoga prepoznajemo Marijinu "nemoć" i pomažemo, svim srcem, svakodnevno. Uvijek možemo nešto darovati: pogled, osmijeh, riječ... "Bog je tako ljubio svijet da je dao svoga jedinorođenog Sina da ne pogine ni jedan koji u nj vjeruje, već da ima

život vječni" (Ivan 3,16). Pozvani smo služiti ne samo Bogu već i svojim bližnjima. Pozvani smo davati kao što je Krist davao. Trebamo biti slični Bogu jer smo Njegova djeca. Biti kao dijete: spontano, razigrano, puno povjerenja, otvoreno, uvijek usmjereno prema ocu i majci... Tko sebe shvaća kao ljubljeno Božje dijete, tko ne zaboravlja na Božju vjernost, tko u svom sjećanju nosi velika Božja djela i tko je spreman ozbiljno ljubiti Boga, ne može se udaljavati od Boga, vrijeđati ga grijesima, ne može ne činiti ono što je Bogu milo i drago.

Današnji je svijet potreban betlehemskih štalica – ljudskih srdaca u kojima će se roditi Bog za čovjeka i njegova bližnjega. Bezgrešna u kojoj je Isus našao svoje prvo mjesto na zemlji najbolje zna kako "biti štalica". Približavajući se Bezgrešnoj učimo od Nje. U tom duhu otkrivanja i predanja živimo svoju svakodnevnicu prema poticaju sv. Maksimilijana uvijek težeći idealu – Bezgrešnoj. Tako ćemo postati svjedoci Kraljevstva nebeskoga, svjedoci srca koje teži Kraljevstvu koje sve ostalo potrebno obilno nadodaje.

Iskušenja su prilika za još potpunije predanje Bogu po Bezgrešnoj – u svakom iskušenju tražimo pomoć i zagovor Bezgrešne.

Naše je biće prožeto željama, darovane su nam, takvima nas je stvorio naš Stvoritelj. Želje nisu loše, dapače, pomažu nam u življenju ljepote stvorenosti, u činjenju dobra, ali ako nas povedu u sve što nije dobro, u samo zlo, onda činimo grijeh. Čovjek se susreće s iskušenjima, kušnje su sastavni dio našeg života. Dok im ne podlegnemo, ne činimo grijeh.

Isus je bio kušan, ali nije podlegao iskušenjima. On nikada nije podlegao kušnji kako bi zadovoljio svoje želje na pogrešan način. Pozvani smo truditi se imati čiste misli i uredne želje. Kako bismo to postigli, možemo svakodnevno moliti: "Čisto srce stvori mi, Bože, i duh postojan obnovi u meni!" (Ps 51,12). U tome nam posebno pomaže Duh Sveti svojim darovima, plodovima. Otvorenost njemu rađa čistoćom duha jer "On potpomaže našu nemoć" (usp. Rim 8,26), On nam pomaže da nam prirodne želje ne postanu požude koje bi nas odvele u grešno stanje grešnih misli i djela. Važan je rad na sebi jer često smo, ako možemo tako reći, grešna prigoda samima sebi. Isus nam o tome progovara ovako: "Ništa što izvana ulazi u čovjeka ne može ga onečistiti, nego što iz čovjeka izlazi – to ga onečišćuje... Što iz čovjeka izlazi, to onečišćuje čovjeka. Ta iznutra, iz srca čovječjega izlaze zle namisli, bludništva, krađe, ubojstva, preljubi, lakomstva, opakosti, prijevara, razuzdanost, zlo oko, psovka, uznositost, bezumlje. Sva ta zla iznutra izlaze i onečišćuju čovjeka" (usp. Mk 7,14 –23). Nadvladano iskušenje omogućuje plodnost želja. Postajemo ljudi koji čine dobro bližnjima, ljudi koji promatraju svijet Božjim očima i čine sve kako bi taj svijet bio što sličniji Božjoj zamisli stvorenoga svijeta. Dvije krajnosti u koje nas mogu odvesti naše želje, no ne trebamo se bojati. Darovana su nam sredstva koja nama, slabim i grešnim ljudima pomažu u uvijek biranju ne grešnih prigoda, biranju onoga što je Božje. Svakodnevni ispit savjesti, iskrenost prema samom sebi pred Bogom, redovita sveta ispovijed pomažu nam u prepoznavanju grešnih prigoda i življenju unatoč grešnim prigodama. Njima smo okruženi, ali se tre-

bamo naučiti živjeti bez obzira na njih. Sv. Maksimilian savjetuje: "U svakoj se grešnoj prigodi obrati Bezgrešnoj kao dijete majci" (SK 1013). Bezgrešna, koje je satrla glavu zmiji, čuva nas. Na nama je samo čvrsto je držati za ruku i živjeti s Njom. Uz Nju nema straha, pa i kada se dogodi grijeh, Ona nas vodi Božjem milosrdnom srcu. "Upadne li tko u grijeh, duboko zaglibi u požudama, prezre Božje milosti i zanemari dobre primjere drugih i spasonosna nadahnuća, odbacujući tako daljnje milosti – treba li očajavati? Ne, nikada! Naime, Bog mu je darovao Majku koja nježnim srcem prati svako njegovo djelo, svaku riječ, svaku misao. Ona ne gleda na to je li netko dostojan smilovanja.

Ona je Majka milosrda i, makar nepozvana, hita onamo gdje je najviše bijede u dušama. Naravno, što je duša više upala u grijeh, to se snažnije u njoj očituje Božje milosrde, čije je poosobljenje upravo – Bezgrešna.

Stoga bijemo boj da svaka duša preda žezlo vlasti Bezgrešnoj. Dovoljno je samo da Ona duši pristupi, makar još bijednoj, poniženoj grijehom i požudom. Ona neće dopustiti da duša pogine, nego će joj ubrzo isprostiti milost prosvjetljenja i jakost volje da se urazumi i ustane" (SK 1007).

**Svakodnevno obnavljajmo svoje predanje Bezgrešnoj,
potpuno i svim srcem poput sv. Maksimilijana M. Kolbea.**

"Proljeće – sve se obnavlja. Neka se obnovi i naš duh predanja Bezgrešnoj" (SK 1122).

Svakodnevno obnoviti predanje znači svakodnevno obnoviti prvu ljubav, svakodnevno pokazati ljubav u konkretnom djelu predanja života Bogu po Bezgrešnoj. Bog svoju ljubav prema čovjeku iskazuje darujući Sina. Sin daruje ljubav čovjeku u daru žrtve na križu, smrti i uskrsnuću, u daru euharistijskog slavlja. Na susret u kojem će nam iznova izreći ljubav, poziva nas riječima: "Doista, ja od Gospodina primih što vama predadoh: Gospodin Isus one noći kad bijaše predan uze kruh, zahvalivši razlomi i reče: 'Ovo je tijelo moje – za vas. Ovo činite meni na spomen.' Tako i čašu po večeri govoreći: 'Ova čaša *novi* je *Savez* u mojoj *krvi*. Ovo činite kad god pijete, meni na spomen.' Doista, kad god jedete ovaj kruh i pijete čašu, smrt Gospodnju navješćujete dok on ne dođe" (1 Kor 11, 23–26).

"Stoga ću je, evo, primamiti, odvesti je u pustinju i njenu progovoriti srcu" (Hoš 2,16). U pustinji života u kojem se nalazi i naš život, u pustinji ponavljanih fraza (izgubljena smisla) iskazanih ljubavi Bog nam govori: "Volim te, ljubljeno si moje dijete, ne boj se." Svaki susret s Njim i doživljaj obnovljene ljubavi oživljava u nama smrznuto, ohlađeno, udaljeno... Naše biće u tim trenucima doživljava novo proljeće ljubavi poput stvorena svijeta koje nakon zime doživljava proljeće – procvat, buđenje novoga života. Proljeće nas poziva na novi rad na sebi, novo darivanje drugima, novi život ispunjen plodovima nesebičnosti i velikodušnosti koji su izraz našega predanja Bezgrešnoj.

Obnovimo svoje predanje svakoga dana, cijeloga svojega bića moleći posvetnu molitvu Bezgrešnoj, moleći predanje vlastitim riječima: "Marijo, tebi se sasvim predajem..., moleći *Totus tuus*. Pronađimo misao koja nas potiče na to predanje. Kolbe je često ponavljao da je Bezgrešna naš ideal, da je on oruđe u Njezinim rukama, da joj daruje svoj život... Sam se pita: "Što mi je dakle činiti kako bih bio oruđe u ru-

kama Bezgrešne, a sam po sebi ništa?" (SK 31). Sam i daje odgovor: "Oruđe smo u rukama Bezgrešne, dakle trebamo djelovati onoliko koliko to Ona želi" (SK 38). Često on to ponavlja da ne zaboravi, da se potiče da mu ljubav prema Bezgrešnoj raste svakoga dana. Iz te ljubavi rast će i naša ljubav prema nama samima i prema drugima. Isus nam progovara o dvije najveće zapovijedi. "Prva je: *Slušaj, Izrael! Gospodin Bog naš Gospodin je jedini. Zato ljubi Gospodina Boga svojega iz svega srca svojega, i iz sve duše svoje, i iz svega uma svoga, i iz sve snage svoje!* Druga je: *Ljubi svoga bližnjega kao sebe samoga. Nema druge zapovijedi veće od tih*" (Mk 12,29–31). Kako ćemo ljubiti bližnjega svoga, ako ne ljubimo sebe, ako ne znamo volimo li uopće sebe. Možemo li stati pred ogledalo i iskreno si reći: "Volim se." Pred sliku Bezgrešne: "Volim te." Ne kao frazu, već kao duboki osjećaj vlastita srca, cijeloga bića? To je naš put obnove predanja Bezgrešnoj.

Isusova pobjeda nad smrću ohrabruje nas u svakodnevnom predanju nebeskom Ocu – neka nas Bezgrešna uči tome predanju.

U proljetnim se mjesecima budi priroda, procvjetava i razvija se novi život. U ovim mjesecima živimo korizmene dane molitve, posta i djela milosrđa te se pripremamo za najveći naš blagdan Uskrs.

U korizmenim se danima zaustavljamo malo više nad svojim duhovnim životom, svojom povezanosti s Bogom te nastajimo dati sve od sebe da mu se vratimo svim svojim srcem; kajemo se za svoje grijehе te molimo za Božje milosrđe; propitujemo svoje putove i pokušavamo svoje korake što više uskladiti s Božjim korakom. Ako smo odlutali, vraćamo se na Njegovu stazu. U tome nam pomažu razmatranja biblijskih tekstova, molitva (pučke pobožnosti poput križnoga puta) i obnova sakramentalnog života (redovite ispovijedi, sudjelovanje na svetoj misi). Biblijski tekst koji opisuje Isusov boravak u pustinji, dane provedene s apostolima prije smrti, opis Njegove muke u Getsemanskom vrtu pomažu nam u našem obraćenju. Isus je prošao mučan put na zemlji i najbolje zna kako je svakom čovjeku kada takvim putem prolazi. I On sam moli kako opisuje evangelist Matej: "I ode malo dalje, pade ničice moleći: 'Oče moj! Ako je moguće, neka me mimoide ova čaša. Ali ne kako ja hoću, nego kako hoćeš ti'" (Mt 26,39). Kada ne znamo kako, sam nas uči kako moliti, truditi se uskladiti svoju volju s Očevom voljom. Otac uvijek najbolje zna što je potrebno njegovu djetetu. Kako se dijete ne bi osjećalo samo, Otac mu je darovao Majku, Blaženu Djevicu Mariju. Njezin *da* nas ohrabruje, Njezino predanje nas potiče na prihvaćanje Božje volje i predanje toj volji, bez imalo straha i pitanja je li ta volja za nas nešto teško i mukotrpno. Uostalom, zašto bi tako trebalo biti. Ako ponekad osjećamo bojazan od prepuštanja toj volji, pitajmo se od koga dolazi strah prepuštanja Ocu i Majci u naručje, u sigurnost stiska ruke koja nas vodi. Ohrabreni i poticajem sv. Maksimilijana možemo i mi moliti: "I ponavljaju stvorenja: 'Neka bude'. Sjedinjuju svoju volju s voljom Bezgrešne" (SK 1132). Sveti je Maksimilijan u travnju 1920. godine zapisao ove poticaje u pojed-

nim danima. Možemo li ovaj travanj živjeti svakoga dana s njegovim poticajem, usvojiti ga da bude i naš? Možemo i sami sebi napisati poticaje koji će nam pomagati u svakodnevnom življenju predanja Bogu i Njegovoj volji.

4. N – Uskrs. Predanost. Čini koliko možeš.
6. U – Volja Boža.
7. S – Predanost. *Uvijek smireno djelovanje.*
8. Č – Daj se radosno voditi i usred protivština.
10. S – Neograničeno predanje. *Daj se voditi.*
11. N – Ljubav.
12. P – Popravi se od svoje duhovne lijenosti jer ona smeta djelovanju milosti.
13. U – Sabranost.
15. Č – Poniznost privlači Božje milosti.
16. P – Čini što činiš, za ljubav Božju po Bezgrešnoj.
18. N – Cilj VB – Volja Božja, Bezgrešne.
19. P – Trpjeti iz ljubavi.
27. U – Marija. Daj se voditi.
30. P – *Sve obnoviti u Kristu (Ef 1, 10) po Bezgrešnoj. (SK 864).*

Neka nas predanje i povjerenje u Oca vodi Uskrsu koji ćemo živjeti s Uskrslim Kristom i Njegovom i našom Majkom.

Molitvu "O, Marijo, bez grijeha začeta..." sv. Maksimilijan preporuča kao svakodnevnu strelovitu molitvu – neka ona svakom članu VB bude uvijek i srcu i na usnama.

Strelovitom molitvom (molitvom srca) možemo ispuniti trenutke našega dana koji bi bili isprazni, koji bi prošli a da ne znamo kako smo ih osmislili: dok čekamo da nam prokuha voda za čaj ili kavu, dok čekamo zeleno svjetlo na semaforu, autobus ili tramvaj, dok čekamo u čekaonici ili se noću probudimo i ne možemo zaspati... Ovi trenuci mogu biti i prilika ili smetnja. Možemo im dopustiti da nam povećaju razdražljivost ili ih možemo iskoristiti za nešto plemenito, za molitvu. Izbor je na nama. Doista, nešto trebamo odabrati jer priroda se užasava od praznine. Ako ne ispunimo svoje misli molitvom, one će se same ispuniti tjeskobom, neželjenim osjećajima.

U ranim stoljećima kršćanstva pustinjaci i redovnici hranili su svoje duše Božjom riječju ponavljajući u sebi, tj. moleći retke iz pojedinog psalma koji su bili odgovor na njihove strahove, želje, razočaranja, molitve za sebe i druge. Tako su ih pohranjivali u um kako bi ih kasnije tijekom dana, dok su fizički radili, mogli koristiti kao molitvu. Sveti Ivan Pavao II. je cijeloj Crkvi predložio da usvoji njihov način ispunjavanja dana potičući sve nas da pohranjujemo sažete rečenice psalama koje možemo "odapeti skoro poput plamenih strijela, na primjer, protiv napasti." Nama, čovjeku koji živi u dosada neprepoznatim izazovima vremena i zahtjeva koji se pred njega stavljaju, ovo zaista može pomoći da svoj duh i um u svakom trenutku može uzdignuti Bogu koji jedini daje mir srca, ispunja nutrinu i daruje vedrinu duha. Tako će, ujedno, čovjek odgovoriti i na izazov koji je Isus stavio pred njega govoreći nam da je potrebno svagda moliti i nikada ne sustati (usp. Lk 18,1) ili kako nas potiče sv. Pavao da bez prestanka molimo (usp. 1 Sol 5,16). Ovakva molitva liječi srce, pročišćuje misli i bistri naš pogled da svoju svakodnevnicu možemo promatrati iz Božje perspektive, Njegovim pogledom. Sveti Maksimilijan preporuča svakom članu VB i apostolu Bezgrešne da svakodnevno moli: "O, Marijo bez

grieha začeta, moli za nas koji se tebi utječemo i za sve one koji se tebi ne utječu, a naročito za neprijatelje svete Crkve i za sve one koji su tebi preporučeni." (SK 958) Ovo je njegova strelovita molitva kojom se utjecao Bezgrešnoj, svojoj Majci u zaštitu, pomoć, zagovor. Pomagala mu je biti u povezanosti s Njom, raditi s Njom, planirati s Njom, u konačnici umrijeti s Njom i tako prijeći u Kraljevstvo nebesko. Kada nas Isus poziva da neprestano molimo, ova nam molitva pomaže da svoje živote, svoje misli, riječi i djela pretvorimo u molitvu. Ako je molitva poput strijele, mogu je uputiti, poslati Bogu koji će rastjerati oblake mojih strahova, strepnji, tmurnih raspoloženja, problema na poslu, u odnosima s bližnjima, koji će svojom blizinom liječiti rane mojega srca i činiti me radosnim i sretnim Njegovim djetetom.

**Povjerenje u zaštitu Bezgrešne po Čudotvornoj medaljici
i molitva svete krunice uklanjaju sve zapreke na putu do cilja – vječnosti.
Neka nas ništa, poput sv. Maksimilijana, ne obeshrabri.**

Naš nas svetac potiče na povjerenje u Bezgrešnu ne samo svojim riječima, već još više svojim primjerom života. Čitajući njegove spise gotovo možemo opipati povjerenje koje ima u Bezgrešnu. Ona nas sigurno vodi do cilja sredstvima spasenja koje nam je dala, što je i zapisao sv. Maksimilijan: "Čudotvorna medaljica neka bude metak za Viteza Bezgrešne, a sveta krunica mač" (SK 1040). "Metak i mač!"

Može li apostol Bezgrešne koristiti ova sredstva ili koristi neka druga sredstva s istim učinkom, tj. posjeduje li drugu motivaciju korištenja i ima li drugi cilj. Možemo se i zapitati kako su se riječi iz vojnoga rječnika našle u Kolbeovu rječniku. Zašto sam pojam *vojska*? Jasno nam pojašnjava upotrebu ovoga pojma: "I zove se *vojskom*, jer nikada ne miruje, nego ljubavlju osvaja srca za Bezgrešnu, a po njoj za Božansko Srce Isusovo, po njemu za Oca u nebu" (SK 1149). Sam kaže da je vitez Bezgrešne onaj koji se bori s Bezgrešnom i za Bezgrešnu osvaja duše čitava svijeta. "Znate li kako se zove naš Vojskovođa? To je Bezgrešna, utočište grešnika, i Pobjednica paklenoga zmaja. Zar radije želite pripadati toj glavi zmije koja zavodi svijet, za koju je pisano: 'Ona će ti satrti glavu'?" (SK 1044). U borbi čovjek ne može biti sam. Bezgrešna nam je potrebna za borbu, zato su Njezin "metak i mač" – krunica i medaljica, a mi se u toj borbi nalazimo držeći Bezgrešnu za ruku koristeći sva sredstva pouzdajući se u Bezgrešnu. Bezgrešna nam je obećala dati milost i to "brojne milosti onima koji će nositi njezinu medaljicu; ona je poput metka u borbi, koji koriste članovi VB da bi osvojili duše za Bezgrešnu, sigurni da što iskrenije i dublje svijetom zavlada kraljevstvo Bezgrešne, to će svijet više postajati – raj na zemlji" (SK 958).

Svjedoci smo naglih i velikih promjena u današnjem društvu, neizvjesnosti i mnogih problema s kojima se čovjek susreće. Čovjek proživljava krizu svojega života. U tome mu je potreban oslonac i to jako snažan oslonac. Oslobađajući oslonac pronalazi u

molitvi, susretu s Kristom, Stijenom i Njegovom Majkom stoga molitva krunice i molitva s medaljice: "O, Marijo, bez grijeha začeta..." pomažu čovjeku u oslanjanju na Stijenu i Njegovu Majku. Dok sami prihvaćamo sredstva i oblikujemo svoj život prema željama Bezgrešne, ne zaboravimo svoje bližnje. Poslušajmo kako se nas svetac brinuo o svojim bližnjima i slijedimo njegov primjer. "Na kraju toga dana, po njegovoj supruzi, dao sam mu Čudotvornu medaljicu i preporučio ga Marijini milosrđu, moleći za njegovo zdravlje tijela i milost vjere. Tada sam se oprostio od njega. Doista, po medaljici koja se pobožno nosi na grudima, Bezgrešna daje posebnu zaštitu ljudima i iz iskustva znam da milost Duha Svetoga mnoge od njih prosvijetli i privede k vjeri. Vjerujući da je to najbolji dar, dao sam ga gospodinu veleposlaniku" (SK 1081b).

POSVETNA MOLITVA BEZGREŠNOJ

Bezgrešna Djevice
Majko Crkve
i Majko moja, Marijo,
povjeravam Ti svega sebe,
prihvaćajući radosno
iz ruku Tvoga sina
nacrt milosti
koji je meni odvijeka
namijenio nebeski Otac.

Daj da poučljiv
djelovanju Duha
postanem
djelatno sredstvo
za izgradnju Kraljevstva,
u vjernosti primljena poziva,
u zajedništvu
sa svom svojom braćom,
osobito najsiromašnijom
i najpotrebnijom praštanja.

Zato Ti, Marijo,
prikazujem molitve,
djela i žrtve ovoga dana.

